

[1969 மார்ச் 11]

5. அறிவிப்பு.

காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி சங்கத்தின் தமிழ்நாட்டுக் கிளையில்
பேரவை உறுப்பினர்கள் உறுப்பினராதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு வேண்டுமானால். நம் உறுப்பினர்கள் காமன்வெல்த் நாடாளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பெரும் பங்கு கொள்ள அந்த நிறுவனத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டப்படுகிறது. அதன் காரணமாக, உறுப்பினர்கள், காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி அலோசியேஷன் மாநாடுகள் கூடும் இடங்களில் சென்று பங்கு பெறும் வாய்ப்பு இருக்கும். திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்களும், திரு. செளந்திரராஜ மூப்பனார் அவர்களும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி மற்ற உறுப்பினர்களும் சென்று வர வேண்டும் என்கிற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே பெருமளவில் அந்தச் நிறுவனத்தின் தமிழ்நாட்டுக் கிளையில் உறுப்பினர்களாகவேண்டும். அதற்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5 தான். ஆயுள் சந்தா ரூ. 50. எல்லோரும் அந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி கோரிக்கையின்மீது வாக்கெடுப்பு
—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 20.—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : *பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,88,08,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, மூடப்பட்ட ஆலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துகின்ற கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நான்கு சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்தும் கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து கடலூரில் ஓர் காகித தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை குறித்து விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, வறட்சியான பகுதிகளில், குறிப்பாக கோவில்பட்டி தாலுகாவின் விவசாயிகளுக்கு உப-தொழிலாக கிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று விவாதிக்க,

1969 மார்ச் 11]

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற எண் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பெர்மிட்-லைசென்ஸ் போன்ற வேண்டாத கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவது பற்றி வலியுறுத்த,

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற எண் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே;

On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,71,39,400 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலை விலலாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை தமிழகத்திலே உற்பத்தி செய்வதற்கும் தொழில்கள் உண்டாக்குவது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,71,39,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற எண் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion—

That the allotment of Rs. 12,71,39,400 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

***திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேனையை ஆதரித்து ஓரிகு கருத்துக்களை இந்த சபைமுன் எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன். இந்த தேசத்திலே தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாகப் பெருகி வருகிறது என்பதைக் காண்கிறபோது மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

வருந்தத்தக்க ஒரு சில நிகழ்ச்சிகள் முன்னாலேயிருந்து இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. தொழில் மந்தம் நாடு எங்கும் ஏற்பட்டிருந்து இன்றைக்கு ஓய்ந்து போயிருக்கிறது என்பதைக் காண மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தொழில் மந்தத்தால் மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகள், அதிலும் குறிப்பாக, சரியாக நடந்து கொண்டிருந்த பஞ்சாலையில் நெருக்கடி நிலைமைகள் ஏற்பட்டதையும் நாம் உணர்வோம். இந்தமாதிரி நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை துரிதமாகவும், உடனடியாகவும் மேற்கொள்வதற்கான ஓரிகு கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இதற்கு முன்னதாக ஈடுபட்டு, பல ஆலைகளை நிறுவத் திட்டம் இட்டிருக்கிறது. தனியார்களும் திட்டமிட்டு வருகிறார்கள். பெரு நகரங்களைச் சுற்றியே தொழில் நிறுவனங்கள் சென்று கொண்டே இருக்கின்றன

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1969 மார்ச் 11]

என்கிற அபிப்பிராயம் உலலிக்கு கொண்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களைச் சுற்றித்தான் ஆலைகள் பொதுவாக விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. திட்டமிடும்போது, “ஆனால் இம்பாலன்ஸஸ்” என்று சொல்லப்படும், வளர்கின்ற பகுதியே வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, பிற்பட்ட பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக தொழில் நிறுவனங்கள் உருவாகும்போது, மூலப்பொருள்கள் இருக்கும் அந்தப் பகுதிகளில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 22 லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அருகாமையில் பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இருக்கும் மக்களுக்கு போதிய அளவிற்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் மாநகராட்சிக்கு துன்பங்கள், கஷ்டங்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. முதலாவதாக குடிநீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதேமாதிரி நிறுவனங்கள் இவற்றிற்கும் போதிய அளவில் தண்ணீர் கொடுக்க கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்தமாதிரிப் பகுதிகளில் புதிதாக ஆலைகளைத் துவங்காமல், என்ன பகுதிகளில் மசூரி அமைக்க வழிவகை செய்வது நல்லதாக இருக்கும்.

தொழில் கொள்கை பற்றி ஓரே கருத்துக்கள் கூறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக, தொழில் அதிபர்கள் புதிய தொழில்களில் ஈடுபட முற்படுகிறார்கள். ஆனால், தொழில் அரங்கிலே நிலையற்ற தன்மை காரணமாக தொழில் அதிபர்கள் புதிதாகத் தொழில்களை நிறுவ கஷ்டப்படும், தயக்கப்படும் நிலைமைகளை உன்னிப்பாகப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை காரணமாக புதிதாக ஆலைகள் துவங்கக்கூடிய புதிய சூழ்நிலை, “களைமேட”, ஏற்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். பெருந்தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு, “என்ட்ரபரிஸ்” களுக்கு போதிய ஊக்கம் அளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இன்று கேபிடல் மார்க்கெட்டில் இருக்கின்ற மந்த நிலைகளை, அவை நீங்கிக் கொண்டு இருக்கும் நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படும் என்று எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறோம். அதிலே தொழில் அதிபர்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளும்போது, தனியார் தொழில் நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்காத காரணத்தால், பல இடங்களில் கதவடைப்பு, லாக்-அவுட் ஸ்டைக் போன்ற நிலைகள் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. இவைபற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த சந்தர்ப்பங்களில் முத்தரப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டி, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படாமுறையில் தொழில் அரங்கில் வேண்டிய கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கு முன்வந்தால்தான், இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க முடியும் என்பதைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாலைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்தின் முன்பு எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கோவை போன்ற பகுதிகளில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற அவை நிலை இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும் ஊடும் நிலை இருக்கிறது. நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு குழுவானது நிறுவப் பெற்றது, டாக்டர் லோகநாதன் தலைமையில், அந்தக் குழு ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டும் என்று, அவர்களும் கருத்துக்களை அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனைகளின் பேரில் ஒரு சில மில்களுக்கு உதவி அளிப்பது, “காரண்டி” கொடுப்பது போன்ற திட்டங்களை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், காரண்டி கொடுத்த பாதிலும் கூட, தொழில் நிறுவனங்கள் இயங்காத நிலையில் தான்

1969 மார்ச் 11]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இருக்கின்ற “இன் டஸ்ட்ரியல் ரெகுலேஷன் ஆக்ட்”, மத்திய சர்க்காரின் கொள்கை இவைதான். இவற்றின் காரணமாகத்தான், இன்றைக்கு போதிய பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு கொடுக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசி னிடத்தில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கூற்றுக்களை நாம் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் வரிக் கொள்கையை, அதாவது எக்ஸ்சைஸ் வரியை ஓரளவு தள்ளி வைத்திருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பூராவாக அதைத் தள்ளி வைக்காத காரணத்தால் அநேக சிக்கல்களும், கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. பஞ்சா சாலைகளிலுள்ள நெருக்கடியைக் குறைக்க முடியாததற்குப் பல காரணங் கள் இருக்கின்றன. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. பஞ்ச லாலை, மின்சக்தி, ராஜ்ய சர்க்காரின் லிப்பனை வரி போன்றவைகளின் காரணமாக நல்ல முறையில் இத்தொழிலை நடத்த முடியாமல் பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்ச மார்க்கெட்டைப் பார்க்கிற போது, அது ஓரிகு தொழில்துறைகளின் கையில்தான் இருக்கிறது. பம்பா யிலும், ஆம்தாபாத்திலும் இருக்கின்ற ஆலைகள் பஞ்ச மார்கெட்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் பஞ்ச சிண்டிகேட் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும் தரமான பஞ்சை அவர்கள் விநியோகம் செய்வதில்லை. இவைகளையெல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் பாடுபட வேண்டும். பஞ்ச கட்டுப்பாட்டின் உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருந்தாலும், மாநில அரசு இந்த நிலைமையை நல்ல முறையில் பிரசிலை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, பஞ்ச விலையைக் கட்டுப்படுத்தி, நல்ல தரமான பஞ்சை இந்த நிறுவனங்களுக்கு சப்ளை செய்தால், இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இது சாதகமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார செலவைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டங் களைத் தீட்டியிருக்கிறது. லிப்பனை வரியைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. விவசாயம் என்பது நாட்டுக்கு இன்றி யமையாததாக இருக்கிறதோ அதேபோல் பஞ்சாலையைத் தொழிலிலும் நமக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. நாம் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். நல்ல தரமான நூல்களை உற்பத்தி செய்வதற்குப் போதிய ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். எக்ஸ்சைஸ் வரிக்களையெல்லாம் நீக்குவதற்கு மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டு மென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மாணேஜிங் ஏஜென்சி சிஸ்டம்” இருக்கும் காரணத்தால் பஞ்சாலை களை சரியான முறையில் நடத்துவதற்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. மாணேஜிங் ஏஜென்சி சிஸ்டம் சரியாக இயங்குகிறதா, இல்லையா என்று பிரச்சினைக்கு நான் வரவில்லை. கூடுதலான அளவில் கிரெடிட் சொசைட்டி கடன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இந்தத் தொழில் குன்றாமல், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன்” ஒன்றை நிறுவுவதற்கு வேண்டிய ஏற் பாடுகளைச் செய்வதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மாநில அரசாங்கம் 49 சதவீதமும், மத்திய அரசாங்கம் 51 சதவீதமும் பங்கு பெற்று இந்த நிறுவனம் துவங்குவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. மேலும், அரசாங்கத் தரப்பிலே இவைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு நல்ல பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் தற்போது இல்லை. பொதுத் துறையிலே இருக்கும் நிறுவனங்களில் எல்லாம் லாபமே இல்லை, நஷ்டம்தான் வருகிறது என்ற குறை இருந்து வருகிறது. பொதுமக்களிடையே இந்த அபிப்பிராயம் பரவலாக இருந்து வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தை நேரடியாக அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முன்வந்தால், போதிய பயிற்சி பெற்றவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்த ஏதுவாக இருக்கும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1969 மார்ச் 11]

கூட்டுறவுத் துறையிலே நடக்கின்ற பஞ்சாலைகளின் நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 12 கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் ஒன்றிரண்டு மட்டும்தான் லாபகரமாக இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலில் பெரும் மந்தம் ஏற்பட்டாலும், நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ஆலைகள் சரியான முறையில் இயங்கவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் வருகின்றன. இதில் ஏன் நஷ்டங்கள் வருகின்றன என்பதை ஆய்வதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் மில்களில் நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்ச விலை, மற்ற நிர்வாகச் செலவுகள், நாணய மதிப்புக் குறைவு காரணமாகவும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் மாற்றி, நல்ல லாபகரமாக நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு மில்லை நடத்துவதில் நானும் ஒரு காலத்தில் அனுபவம் பெற்றவன் என்ற முறையில் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே “காட்டன் பர்ச்சேஸிங் கமிட்டி” இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் போதிய பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தரமான பஞ்சை வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. பெரும்பாலும் அதிகாரிகள்தான் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். மேலும் சாம்பிள் கொடுக்கும் பஞ்ச ஒரு ரகம், சப்ளை செய்யப்படுவது வேறு ரகம். இதுமாதிரியான பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, இதைக் கண்காணிப்பதற்கு வேறு எந்த முறையையாவது கையாள முடியுமா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனது மாவட்டமாகிய கன்னியாகுமரி பகுதியில் இருக்கும் ஸ்பின்னிங் மில்லிலே டி.ஆர்.ஓ. கிரேடியூல் உள்ள நபரை மாணேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் மாணேஜிங் டைரக்டராக இருக்க வேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலில் அனுபவம் இல்லாத, ரெலின்யூ இலாகா, மற்ற இலாக்காக்களிலிருந்து வருபவர்களை, வேலை தெரியாதவர்களை, மாணேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் நுட்பம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. இந்தக் குறையை அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். சமீப காலத்தில், இடைத் தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அந்த மில்லின் காரை தேர்தலுக்கு உபயோகித்தார்கள். இதற்குப் போதிய ஆதாரம் என் கையில் இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள எம்.டி.கே. 2637 கார் பல இடங்களிலும் தேர்தலுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தமாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறக்கூடாது என்று கண்டிப்பான உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்த அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நானும் கூட்டுறவு மில்லில் பங்குதாரன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். மில்லில் இருக்கும் காரை துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். இம்மாதிரியான குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு இடமில்லாத வகையில் நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொதுவாக தொழில் நிறுவனங்கள் நடக்கிறபோது எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள ஓரிரு வளங்களைப்பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் (மணியடிக்கப்பட்டது). கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தென் பகுதியில் அதிகமான உப்பு எடுக்கப்படுகிறது. ரப்பர் தயாரிப்பு, கயிறு தயாரிப்பு போன்ற தொழில்கள் தாராளமாக நடைபெறுகிறது. இந்த மூலப் பொருள்களையெல்லாம் வைத்து தனியார் துறையிலாவது, பொதுத் துறையிலாவது ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தனியார் துறையில் ஏற்படுவதாயிருந்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டும். இது தூத்துக்குடிக்கு அருகாமையில் இருப்பதால் புதிய தொழில்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் மார்த்தாண்டம் பகுதியிலுள்ள இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இதில் ஐந்து யூனிட்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது அது மூடிக் கிடக்கிறது. தனியார் துறையைச் சேர்ந்த ஓரிரு நண்பர்கள் அதை வாடகைக்கு எடுத்தார்கள். அரசாங்கம் அதற்குப் போட்டிருந்த வாடகையை திடீரென்று அபரிதமாகக் கூட்டியதன் காரணமாக அதை மூடிவிட்டார்கள். அந்த எஸ்டேட்டை ஒரு ஐ.டி.ஐ. டிரைனிங் ஸ்கூல் ஆக மாற்றுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் பலரும் ஐ.டி.ஐ. அடீயிஷன் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, மூடப்பட்டுக் கிடக்கிற இந்தத் தொழிற்பேட்டையைத் திறந்து ஐ.டி.ஐ. பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சியைப் பார்த்து பெருமிதம் அடையவேண்டும். சேலம் உருக்காலையை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். தூத்துக்குடியில் ரசாயன தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த இருப்பதை வரவேற்கிறோம். இந்தத் தொழில் துறையில் முன்னே இருந்த அரசாங்கம் காட்டிய ஊக்கத்தைப்போலவே இந்த அரசாங்கமும் ஊக்கமும், அக்கறையும் காட்டி, தொழில்துறையில் அமைதியோடு வளர்ச்சி ஏற்பட எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

முற்பகல்
11-00

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எட்ட நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. க. துரைசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி என்ற புத்தகத்தில் தொழில் துறையில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால் அதை முழுவதுமாக வரவேற்று எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இந்த மன்றத்தில் பல நேரத்தில் பேசப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை குறிப்பிட்டபடி குறிப்பிட்ட காலத்தில் தொடங்காது போனதுதான் தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு அடிப்படையான காரணமாகும்.

நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள தொழில்களில் ஒன்று பஞ்சாலைத் தொழில். இன்னொன்று என்ஜினியரிங் தொழிலாகும். இந்த இரண்டு தொழில்களில் இன்றைக்கு பஞ்சாலைத் தொழில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருப்பதை நாம் அறிவோம். பஞ்சாலகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிக்கு அடிப்படையான காரணமே மத்திய அரசாங்கம் விதித்துள்ள வரிதான். மத்திய அரசாங்கத்தின் வரிக் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் பஞ்சாலகளை மூட வேண்டிய நெருக்கடி தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், நமது அரசாங்கமும் டெல்லிக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லியும் கூட அதை அவர்கள் எடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. பஞ்சாலை வரிக்கு குறிப்பிட்ட பிரிவுக்கு மட்டும் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏறத்தாழ 288 பஞ்சாலகைகள் நெசவுத் தொழிலில் வீலிங் மில்கள் இருக்கின்றன. வடக்கே இருக்கிற பஞ்சாலகைளோ நூல் நூற்பதோடு கூட, நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால், தென்னகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகம்,

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1969 மார்ச் 11]

ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய எல்லாவையுமாகச் சேர்ந்து 46 பஞ்சாலைகள் தான் நெசவாலைகளாகவும் இருக்கின்றன. இந்த 46 ஆலைகளுக்கு மட்டும் இங்கே சலுகை கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிற நிலைமையில் வடக்கே 288 ஆலைகள் பயன்படக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசாங்கம் சலுகை அறிவிப்பைச் செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அளித்துள்ள வரிச் சலுகைகள் இங்கே உள்ள எல்லாப் பஞ்சாலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய சலுகை அல்ல. குறிப்பாக நெசவு செய்கின்ற பஞ்சாலைகள் என்பதாக வடக்கே இருக்கிற 288 பஞ்சாலைகளுக்கு ஆதரவும், பல்லாங்கம் கொடுக்கின்ற அளவில் மத்திய அரசாங்கம் அவற்றின் மீது விதித்திருந்த கலால் வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகை மூலம் தமிழ் நாட்டுக்கு 40 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைக்கக்கூடும். இது போதுமானதல்ல. இங்கிருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் நம்முடைய பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் 1963-64 ஆம் ஆண்டில் இருந்த கலால் வரியின் அளவுக்கு இப்போதுள்ள வரி விதித்ததைக் குறைத்தாலொழிய தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பஞ்சாலைகளுக்கு விமோசனம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பஞ்சாலைகள் இங்கே உற்பத்தி செய்கின்ற நூல்களை எல்லாம் வடக்கேயும்பாய், ஆம்தாபாத், பஞ்சாப் என்று அனுப்பிவைத்தாக வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். காரணம், தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூலின் அளவு 157.99 மிலியன் கிலோ கிராம் ஆகும். தமிழ்நாட்டுக் கைத்தறிக்கள், மற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாக நாம் இங்கே உபயோகித்துக்கொள்ள முடிந்த நூலின் அளவு 63.20 மிலியன் கிலோ கிராம்தான். ஆக மீதமுள்ள 94.79 மிலியன் கிலோ கிராம் நூலை நாம் ஆம்தாபாத்திற்கும், பஞ்சாபிற்கும், வேறு மாநிலங்களுக்கும் தான் அனுப்பித்து—அங்கே நெசவு செய்யப்பட்டு நமக்குத் துணியாகப் பெறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இதில் ஒரு மாற்றத்தைக் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். நம்முடைய தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்கிற நூல்களை இவ்கேயே நெசவு செய்யக் கூடிய வகையில் நாம் பவர் லாங்களை அதிகமாக்கியாக வேண்டும். இன்றைக்கு 12,500 விசைத்தறிகளை ஏற்படுத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை துரிதப்படுத்துவதோடு 12,500 விசைத்தறிகள் போதாது 25,000 விசைத் தறிகளையாவது ஏற்படுத்தித் தந்தால்தான் நமது நாட்டில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைத் தவிர்க்க முடியும்.

இன்னொரு நெருக்கடியும் பஞ்சாலைகளுக்கு இருக்கின்றது. நம்முடைய பஞ்சாலைகளுக்குத் தேவையான பஞ்சின் அளவு 9.31 லட்சம் பேல் களாகும். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பஞ்சின் அளவு 3.69 லட்சம் பேல்கள்தான். நமக்குப் பற்றாக்குறை 5.62 லட்சம் பேல்களாகும். ஆக தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகிற இந்த 5.62 லட்சம் பேல்கள் பஞ்சை நாம் மகாராஷ்டிரத்தில் இருந்தும், குஜராத்லில் இருந்தும், பஞ்சாபிலிருந்தும் தான் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி நமக்கு அங்கிருந்து பஞ்ச வரவேண்டிய காரணத்தினால் வடக்கே இருக்கிற மில்களுக்குத் கிடைப்பதைவிட அதிகமான விலைக்கு வாங்கவேண்டியதாகப் போய்விடுகிறது. ஐந்தே கிலோகிராமுக்கு 4 ரூபாய் அளவில் விலை அதிகம் போகிறது. அங்கு 784 ராத்தல் 2,200 ரூபாய், அதேபோல விற்பனை வரி 66 ரூபாய், கபிஷன் 22 ரூபாய், மில்களுக்கு வருவதற்காகின்ற செலவு 20 ரூபாய் இது வடக்கே இருக்கிற நிலைமை. தமிழ் நாட்டில் கொண்டு வருவதற்குச் செலவு, 55 ரூபாயில் இருந்து 110, 120 ரூபாய் வரை வடக்கே இருந்து பஞ்ச கொண்டு வருவதற்கு ஆகிவிடுகிறது. வடக்கே உள்ள பஞ்சாலைகளுக்கு ஒரு கண்டில் 2,308 ரூபாய்க்குக் கிடைக்குமானால் நம்முடைய பஞ்சாலைகளுக்கு 2,508 ரூபாய் வரை ஆகிவிடுகிறது. ஏறத்தாழ 200 ரூபாய் அதிக அளவுக்குக் கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொண்டுவரப் பட்டு தூர்க்கப்படுகிற நூலும் இங்கே நெசவு செய்யப்படாமல் வடக்கே அனுப்பவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆக இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு

1969 மார்ச் 11]

[திரு. சு. துரைசாமி]

பாதுகாப்பு, ஏற்பட்டாகவேண்டும். இங்கே ஏராளமான விசைத்திறிகள் வைப்பதன் மூலமாகத்தான் உற்பத்தியாகிற நிலை நாடே அதிக அளவுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிற நிலை வருகிறபோதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற குறைபாட்டை நீக்க முடியும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரெய்ரிடி லிஸ்டு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் பஞ்சாலைகளையும் சேர்த்திருக்கிற சலுகை எல்லாம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இன்னும் சிமிண்டு போன்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு பிரெய்ரிடி லிஸ்டு கொடுத்திருக்கிறோம். பஞ்சாலைகளுக்கும் துரிதமாக நிவாரணம் கிடைக்க பிரெய்ரிடி லிஸ்டில் வழி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக பஞ்சாலைகளுக்கு காப்டன் டிரான்ஸ்போர்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பஞ்சாலைகள் பஞ்ச வாகனங்களுமென்றால், வைசயத்துறை டைரெக்டரிடத்தில் அனுமதி வாங்கவேண்டும். அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நமது அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து இதைப் போக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரெய்ரிடி திறகுச் சலுகை கொடுப்பதற்குச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஒரு யூனிட் 12.88 பைசாவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கோனாவில் 8.72 பைசாவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. பல மாநிலங்களிலும் குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கும் குறைந்த விலையில் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விற்பனை வரியில் இருந்தும் சலுகை கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கோவைப் பகுதியில் பஞ்சாலைத் தொழில் துறை சிறப்பாக இருப்பது என்ஜினியரிங் தொழில். ஒரு மாதத்திற்கு 16 ஆயிரம் பம்பு செட்ருகள் தயாரிக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாகவேண்டிய நேரத்தில் 16 ஆயிரம் பம்பு செட்ருகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு—அண்மையில் 20 சதவீதம் வரியை மத்திய அரசு கூட்டி வருப்பது சரியல்ல.

தமிழ்நாட்டை திட்டமிட்டு புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும், தமிழ்நாட்டை திட்டமிட்டு ஒதுக்கவைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் மத்திய அரசு பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு வரியைக் கூட்டியதின் மூலம் அத்தொழிலுக்கு சீர்கேட்டை உண்டாக்கினார்கள். இப்பொழுது என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட வரியைப் போடுவதன் காரணமாக எஞ்சியிருந்த என்ஜினியரிங் தொழிலையே நசுக்குவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் எண்ணுகிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. தமிழ்நாட்டை தொழிற் துறையிலே பின்னேற்றுவதற்கும், தொழிற் துறையில் தமிழ்நாட்டை முடக்குவதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்கின்ற நிலைமை நீடிக்குமானால் தமிழகத்து மக்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டக்ட்டோடு எப்படி எல்லாம் ஒன்றுபட்டு இருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறார்களோ அந்த எண்ணம் சடேறாமல் என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது. எனவே, இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டும். குறிப்பாக கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைக்கு ஆண்டுக்கு 5 ஆயிரம் டன் தேனிரும்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் ஆயிரம் டன் இரும்புதான் இங்கே கிடைக்கிறது. மீதமுள்ள இரும்பைக் கொடுப்பதற்கும் நம்முடைய அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற 17-ஆம் தேதியன்று டெல்லி செல்வதாக பத்திரிகையின் வாயிலாகப் பார்த்தோம். அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகின்ற நேரத்தில் அங்கே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள நெருக்கடிகளை

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1969 மார்ச் 11]

தீர்த்து என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாக்கவும், பஞ்சாலைத் தொழிலைப் பாதுகாக்கவும் முயற்சியெடுத்துக்கொள்வதோடு, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பனியன் தொழில், மற்ற பல தொழில்களை ஊக்கப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே உற்பத்தி செய்த பொருள்களை ஏற்று மதி செய்வதற்கும் நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று அவற்றை வெளிநாடுகளிலே விற்பதற்கான முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நெருக்கடியை எடுத்துச்சொல்லி அதற்குப் பரிசாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for giving me this opportunity to say a few words about 'Industries' today. On account of the limited time given to me, I wish to concentrate my speech only on the development of industries in my district of Dharmapuri which has been recently formed and which is very backward.

Sometime before there was a proposal to hold an 'Industries Seminar' at Dharmapuri district to discuss and find out what industries, major and minor and what cottage industries could be started in the district in order to develop it industrially, in addition to developing it agriculturally. But it is more than a year and I do not know what happened to that proposal. I know some work was done but I request the Hon. Minister to give special attention to this and see that the Seminar is conducted as early as possible.

With regard to Dharmapuri district, there are many natural resources, both forest and agricultural, which we can develop for major, minor and medium industries. Especially in Hosur taluk there is a very large forest and people are not making use of the forest for industrial purposes since they are mostly agriculturists. Agriculture is also not paying on account of continuous drought and if we start some industries to help the agriculturists, I think both agriculture and industry will develop on a par.

Various industries can be started there. There is the 'Sandalwood oil extracting industry'. Hosur has got excellent sandalwood trees. In adjoining Mysore State, there are facilities for oil extraction. In Chittoor district, in Kuppam, where there are no sandalwood trees as in Hosur, there is an oil-extracting industry there. They purchase sandalwood trees here and extract oil there. But whereas in spite of having excellent sandalwood trees in Hosur, we have no oil extracting industry there. It is better we start that industry there which could be developed further later on.

Next is 'Silk'. Government is spending a lot of money over this. We have got plenty of scope to make this as a major industry and the entire Madras can look to Hosur with regard to this industry. The people of this place are today agriculturists. But they know the technical side of the industry and if sufficient encouragement is given, I think they will take keenly to this industry. Recently the Government have introduced 'silk twisting' in Hosur. I hope

1969 மார்ச் 11] [Thiru K. S. Kothandaramaiah]

this will be developed if weavers are given special silk thread. Most of the silk weaving people in Bagalur, which is a famous centre for silk weaving, on account of poverty and because the Government did not give sufficient help, had gone to Bangalore. They are doing excellent work there as silk weaving is a major industry in Bangalore, covering the entire world. If the Government gives them encouragement and special silk thread, some of them will come back and we can have the industry at Hosur.

Bamboo industry is another one which can be developed. Bamboo is available in plenty in Denkanikota forest. I learn from news papers that the Agriculture Research Station at Jorhat has found out a new method by which they can prepare a kind of simple corrugated sheets. These sheets will be helpful to us for roofing purposes and it will cost 40 per cent less than asbestos sheets. I request the Hon. Minister for Industries to start this industry in Dharmapuri district where plenty of bamboo is available.

'Stone polishing' is done on a large scale in Chittoor district. They are purchasing stones from us and having polishing industry there, whereas we do not have such an industry. I think it is better we give encouragement to this 'stone polishing' industry in Hosur. Recently a private gentleman started 'stone polishing' in Uddanapalli, but he wants so many facilities, which Government can try to give. If this industry is started, many agriculturists may take to it and get more income.

'Next is the Lac' industry. The lac available in Denkanikota is considered the best in the entire State. Sometime before lac industry was in vogue on a large scale and I do not know why that enterprise was given up. People have abandoned that industry and forgotten the same. It is better we ask the officials there to re-start the industry. There is plenty of scope and I also suggest that local officials should be consulted in this matter and if sufficient encouragement is given, I think the lac industry can be developed in that area.

In addition there is scope for developing cottage industries and small-scale industries. For instance, take Ragi-malt. Hosur is considered to be granary for Ragi. This industry can be taken up. There is the Agarbathi industry. Bamboo sticks are available and this industry can be developed in the district. It is flourishing in adjacent Mysore State, in Bangalore. Doll-making, mat weaving and Cumblu weaving—these industries can be started in Hosur and other places. If the idea of holding industrial seminar that was thought of previously is now continued and necessary discussions take place, I think we can start a number of industries in Dharmapuri district and develop it so that it can come on a par with other developed districts of the State. Thank you.

*திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு தொழிற்துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையிலே தமிழ்நாடு

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1969 மார்ச் 11]

எந்த அளவுக்கு முன்னேற வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் இன்னும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதைத் தான் காட்டுகிறது. அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வருவது காலத்தில் நிபந்தனை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான நிதிப் பொறுப்பு நிம்மிடம் அதிகமாக இல்லை. அது மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. அந்த நிதியைத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் போராடிப் பெற்று இந்த நாட்டைத் தொழில் நாடாக மாற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த நேரத்தில் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்தியப் பேரரசின் நேர்மையற்ற கொள்கைதான் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்த நேரத்திலே அந்தப் பஞ்சாலைகளை அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் சார்பிலும் மற்றவர்கள் சார்பிலும் கோரிக்கைகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசு அந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்த முன் வருமுன் அதிலே நன்றாகச் சிந்தித்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் தொழிலமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகள் மூடப்படுவதற்குக் காரணம் அவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள எக்லைஸ் டிபூட்டி—ஆயத் தீர்வை பெரும் பளுவாக இருப்பதுதான். 25,000 கதிர்கள் கொண்ட ஒரு பஞ்சாலை 57 லட்சம் ரூபாய் ஆயத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நாணய மதிப்பின் குறைவாலும், பஞ்சு விலையேற்றத்தாலும் பஞ்சிற்கு சுமார் 26 லட்சம் ரூபாய் அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற பஞ்சு சுமார் நான்கு லட்சம் பேல்கள் தான். தேவை சுமார் 10 லட்சம் பேல்கள். பாக்கி 6 லட்சம் பேல்களை வடக்கே இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வடக்கே இருந்து இறக்குமதி செய்யும்போது அங்குள்ள பஞ்சு வியாபாரிகள், பெரும் பணக்காரர்கள் பஞ்சை வாங்கித் தேக்கி வைத்துக் கொண்டு அதிலே கலப்படம் செய்து விற்கிறார்கள். அந்தக் கலப்பைத்தின் காரணமாக ஒரு ஆலைக்கு சுமார் 24 லட்சம் ரூபாய் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. வடநாட்டு வியாபாரிகளின் லாப நோக்கு காரணமாக தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஆலை ஆண்டுக்கு 24 லட்சம் ரூபாய் நடம் அடைய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த முறைகளிலே பார்த்தால் ஆலை ஒன்றுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடிக்கும் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாயை எங்கிருந்து பெறப் போகிறோம். இந்தியப் பேரரசு ஆயத் தீர்வையில் சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சலுகைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பஞ்சாலைகள் பெறுகின்ற பலன் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. துரைசாமி அவர்கள் கூறியது போல் 40 லட்சம் ரூபாய்தான் பலன் கிடைக்கிறது. ஒரு ஆலைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதிகச் செலவாகின்ற நேரத்தில் இந்த 40 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்?

காங்கிரஸ்காரர்கள், ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்ற பலன் அற்ற திட்டத்தை வைத்து கொண்டு எட்டு கோடி ரூபாய் நடமாடக்கிறார்களே என்று கூறுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலே பஞ்சாலைகளை அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மராட்டியத்தில் “இந்தியா யூனிடெட் மில்ஸ்” என்ற பெயரில் ஐந்து மில்ல்களை மராட்டிய அரசு எடுத்து நடத்தி வருகிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே அந்த மில்லை அந்த அரசு எடுத்து நடத்துவதால் ஏற்பட்ட நடம் சுமார் எட்டு கோடி ரூபாய். இதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு எட்டு கோடி நடமாடப்படுகிறது என்றால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ கோடிக்கும் அதிகமாக நடம் ஏற்படுகிறது. இதனால் பயனடைகிறவர்கள் 15,000 தொழிலாளர்கள் தான். 1½ கோடி மக்கள்

1969 மார்ச் 11]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

பயனடையும் வகையில் எட்டு கோடி ரூபாய் நாம் படியரசித் திட்டத் திற்காகச் செலவழிப்பதை அறிவற்ற செய்கை, பயனற்ற செய்கை என்று கூறுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் 15,000 பேர் பலனடைவதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ கோடி ரூபாய் நட்பம் அடைய வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களா? அப்படிச் கூறுவது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று புரியவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பஞ்சாலைகளை அரசு எடுத்து நடத்துவதைப் பற்றி அரசு நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்துமுன் ஏற்படக்கூடிய பின் விளைவுகளை நன்கு சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியத் திலே சில கருத்துக்களைச் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசு பல தொழில்களை நடத்தி வருகிறது. மேலும் பல தொழில்களை நம்முடைய மாநில அரசே நடத்த வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடும் போது மாநில அரசுக்கு நிதி கிடைப்பது என்பதும் உண்மை. நாம் புதிய தொழில்களை நடத்துவதற்கு அதிகப்படியான மூலதனச் சேகரிப்புக்கு ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். மேலும் மேலும் “பாக்ஸ் தி ரிச்” என்ற கொள்கையை கடைப் பிடித்தால் அரசு பல தொழில்களை நடத்த இயலும். நம்முடைய மாநில அரசு தற்போது நடத்தும் பல தொழில்களில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று. இந்த நிர்வாகத்திற்கு அதிகாரிகளைப் போடும்போது தனியார் துறையோடு போட்டாப் போட்டி போடும் அளவில், பொதுத் துறையில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் மலிவான விலைக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் தொழில் திறமையும் அப்படிப்பட்ட மனோபாவமும் உள்ள அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்ட பொதுத் துறையில் உள்ள தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் சாமான்கள் கூடுதலான விலை இருப்பதற்கு காரணம் பொறுப்போடு நடைபெறுவதுதான். உதாரணத் திற்குப் பல சொல்ல முடியும். ஒரு மரத்தை அறுத்து நாற்காலி செய்வதாக வைத்துக் கொண்டால் அந்த நாரகாலி செய்த பிறகு அதிலே துண்டு விடிந்த கட்டைகளை வைத்து தனியார் துறையாக இருந்தால் ஒரு ஸ்கேல் செய்து விடுவார்கள். ஆனால் அரசுத் துறையிலே நாரகாலி செய்து விட்டு துண்டு விழக்கூடிய மரத்தை வீணாக்கி விடுகிறார்கள். அதனால் தனியார் துறையில் ஒரு நாரகாலி விலை 12 ரூபாய் என்றால் அரசுத் துறையில் 14 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் ஆகிறது. இவ்வாறு நீண்ட விரயம் ஆகக்கூடிய நிலையும், அதிகாரிகள் பல்வேறு விதமான ஊழல்களைச் செய்யக்கூடிய நிலையும் பொதுத் துறையிலே இருக்கின்றன. கூடுதல் விலை காரணமாக அரசுத் துறையில் உற்பத்தியாகும் சாமான்கள் விற்பனையாவதில்லை.

கடந்த ஆண்டு ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் ராஜபாளையம் என்ஜினியரிங் ஒர்க்ஷாப்பில் மூலப் பொருள்கள் வெளியே விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவர்சில்வர் தகடுகள் 11,500 ரூபாய்க்கும், எம்.எஸ். ஷீட்டுகளும் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றிக் கேட்டால் நம்முடைய பொருள்களை எல்லாம் தயார் செய்யக்கூடிய ஷாப்புகளுக்கு கேட்டால் போட்டு அனுப்பப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். விருத்தாசலத்தில் சிராமிக் இண்டஸ்ட்ரீசுக்காக ஒரு மிஷின் சென்னை துறைமுகத்திலிருந்து டிரான்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் மட்டும் 36,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12 லாரிகளில் அந்த மெஷினின் பாகங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு 36,000 ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் என்று செலவு செய்வது நியாயந்தானா?

மூலதன ஒதுக்கீட்டில் சில ஆலோசனைகளைச் கூற விரும்புகிறேன். இண்டஸ்ட்ரீயல் கோவார்ட்ரேடிவ்ஸ் நம்முடைய மாநிலத்தில் 411 இருக்கின்றன. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 19,36,100 ரூபாய். ஆனால் மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 1,20,000 தான். மீதி 18,16,100 ரூபாய் ஆபீசர் செலவு, எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் செலவு, அலுவலன் ஆகியவற்றுக்குக் கேட்ட போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட கோவார்ட்ரேடிவ் சொஸைடி

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1969 மார்ச் 11]

களை ஊக்குவிக்க அதிகப்படி மானியம் கொடுப்பதோடு கூட, நல்ல முறையில் கண்காணித்து உண்மையான உழைப்பாளர்கள் பயன்படும் முறையில் நடத்தியாக வேண்டும். திருமழிசையில் நடத்தப்படுகிற மெக்னைஸ் ப்ரிக் பிளாண்ட் நல்ல முறையில் நடைபெறக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய மாநிலத்தில் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும், 7 சர்க்கரை ஆலைகளும் இருக்கின்றன. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி போதாது. இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளும் சரியான முறையில் நடத்தப்படுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(திரு. க. துரைசாமி—தலைமை.)

மு.ப. 11-30 குடிசைத் தொழில்களுக்கு விற்பனை ஏற்பாடுகளைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். 10,835 ரெஜிஸ்டேர்ட் ஸ்மால் ஸ்கேல் சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. இவை தொடர்ச்சியாக இயங்கவும், மேலும் மேலும், பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும், அவைகளுக்கு வேண்டிய கடன் உதவி அளிக்கவும், அவற்றில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெருக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பிரச்சனையையும் இதில் இணைத்துச் செய்தால் நனாகுகியிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கலைகள் கைத்தொழில் பயிற்சிக்காக மகாபலிபுரத்தில் ஒரு ஆர்ட்ஸ் ஸ்கூல் இருக்கிறது. அங்கு படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஸ்டைப்பெண்ட் குறைவாகியிருக்கிறது. ஆகவே அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அங்கு படித்த பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை வாய்ப்பளிக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் அந்தப் பள்ளியை வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அப்படி ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் அந்தத் துறையிலும் மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பெருக்கத்தான் அது உதவி செய்யும்.

ராஜபாளையத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, அரக்கோணத்தில் தொடர்வார்ப்பட தொழிற்சாலை இவை எல்லாம் இத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. ராஜபாளையம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைச் சீக்கிரத்தில் கட்டி முடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். மூடப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாலைகள் பற்றி இங்கு எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிக மிகக் குறைவு. ஒரு சிறிய தொழிற்சாலைக்குக் கூட அந்தப் பணம் போதாது. ஆகவே இதற்காக மத்திய அரசு அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கிட மாநில அரசு போராட வேண்டும். அவசியமானால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சி மக்களையும், பொதுமக்களையும் திரட்டி மூடப்பட்டிருக்கும் மில்களுக்கு அதிகப்படியான நிதி திரட்ட வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்கு கணிசமான அளவிற்குப் பண உதவி அளித்து நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். அவசியமானால் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை கூட திடீர் விஜயம் செய்து நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். இன்று காலை ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அங்குள்ள கணக்குகளை இறுதியாகத் தணிக்கைசெய்யவது மாநில அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் என்று. திடீர் திடீரென்று கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளைப் பரிசீலனை செய்து அவை நல்ல முறையில் இயங்க வழிவகை செய்யவேண்டும். மாநில அரசரைஸ் மில்களை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நமக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்க முடியும். ஹாண்ட்லும் சொஸைட்டி மாநில சொஸைட்டியானாலும் சரி அல்லது ப்ரமைரி வீவோர்ஸ் சொஸைட்டி களானாலும் சரி மூன்று லட்சம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருப்பது குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே பங்குத் தொகையை அதிகரிக்கும்

[1969 மார்ச் 11]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிர்ணய விலையில் நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு மார்க்கட்டைப் பிடிக்கவும் துணிகளை விற்பதற்குமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் இதுவரையில் பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கே உதவி செய்து வந்தது. இப்போது தனியார் துறைக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நிதி உதவி கொடுக்கும் என்ற கொள்கை மாற்றம் ஏற்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது தவறான கொள்கையாகும். எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தக் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டதோ அந்தக் கொள்கையே தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும். அதன் அடிப்படையில்தான் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைக்குத் தனியார் துறையில் பத்து கோடி நாம் பத்து கோடி என்று கொடுவது. அந்தத் தொழிற்சாலையை நாமே நடத்த முடியும், பாலி-டெக்னிக்கிலுள்ள ஆசிரியர்கள் பல்லாண்டுகள் பணி புரிந்தும் தாற்காலிகமாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு அவர்களின் சர்வீஸ் டெர்மினேட் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளும் போது நியூ சர்வீஸ் என்று போடுகிறார்கள். எந்தக் காலத்தில் அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டார்களோ அந்தக் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து கண்டினியுவல் சர்வீஸ் என்று போட்டு அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் மாநிலத்தில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் முதன்மையான தொழிலில் பஞ்சாலைத் தொழிலாகும். அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலில் கிட்டத்தட்ட இன்றையதினம் 27 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இருபத்து ஏழு பஞ்சாலைகளிலும் சேர்ந்து சுமார் 15,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதோடு பஞ்சாலை உறுப்புகளைத் தயார் செய்கிற தொழிற்சாலை யான டெக்ஸ்டைல் கம்பனியும் மூடப்பட்டு 5,000 தொழிலாளர்கள் இன்று வேலையற்ற நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமை தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. இப்படி இரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இருக்கிற நிலையில் சர்க்காரிடம் பல தடவை விண்ணப்பித்தும், அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் பல வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப் பட்டன. அப்படி வாக்குறுதிகள் பல கொடுக்கப்பட்டும் அந்த வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்விற்காக செலாகரியங்கள் ஏதாவது வருகிறதா என்றால் அதைப் பற்றி நினைக்கக் கூட முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் எக்கத்தோடு நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்று வேலை இழந்து பட்டினி கிடக்கிறார்கள். வேறு தொழில்களுக்கும் வாய்ப்பில்லாமல் இன்று நாட்டில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையில் புது வேலைவாய்ப்பற்ற நிலையில் அவர்கள் நொடிந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக இந்த அரசு இன்னும் அதிகப்படியான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்குமானால் சிறப்பாக இருக்க முடியும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கோவையிலும் நேற்றையதினம் மதுரையிலும் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது வரவேற்கத்தக்கதாகயிருப்பினும் அதை உடனடியாக அமல்படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் எத்தனாவிற்கு இருக்கும் என்பதை நடைமுறையில் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலாளர்கள் புது வாழ்வு பெறுவதில் இந்த சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்திருக்குமானால் அது சால்செறிப்புடையதாக இருந்திருக்க முடியும்.

மத்திய அரசு இதுவரையில் இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களை விட இங்குதான் அதிகப்படியான பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கிற பஞ்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான வகைகளை ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எடுத்துக் கொண்டு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே அவர்கள் கலால் வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கலால் வரியைக் குறைக்குமானால் மாநில அரசு எலக்ட்ரிசிட்டி

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1969 மார்ச் 11]

சார்ஜ், விற்பனை வரி இவைகளைக் குறைப்பதாக சொன்னார்கள் முன்பு. ஆகவே எலக்ட்ரிவிட்டி சார்ஜைக் குறைப்பது ஒருபக்கமிருப்பினும் குறைந்த படசம் அதற்குரிய சர்சார்ஜையாவது குறைத்து விற்பனை வரியிலும் கொஞ்சம் குறைவு ஏற்படுத்தி மேலும் ஆலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

தேசிய தொழில் கார்ப்பரேஷன் பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கார்ப்பரேஷனை உடனடியாக ஏற்படுத்தி வேலை இழந்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலையாய்ப்பு அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை ஏடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான முயற்சியை அரசு துரிதமாக எடுக்குமானால் நன்றாகயிருக்கும்.

அதோடு, விசைத் தறிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதுபற்றி பேச்சு அடிபடுகிறது. இங்கு விசைத் தறிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் வடக்கே உற்பத்தியாகிற பல துணிகள் தெற்கு வந்து சர்வசாதாரணமாக விற்கப்படுகிறது. இங்கு விசைத்தறிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்றால் வடக்கே உள்ளவர்கள் தென் மாநிலங்களுக்கு வந்து அவர்களுக்கு இங்கு நிரந்தர மார்க்கெட்டை நாம் தேடிக்கொடுப்போமே தவிர, இங்குள்ள பஞ்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்வதிலிருந்து நாம் தவிரிவிடுவோம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக தென் மாநிலங்களில் விசைத்தறிகளுக்கு அதிகப்படியான லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டு இங்குள்ள பஞ்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை அதிகப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதோடு, இந்த சிறிய தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தொழில் இலாக்கா டைரக்டர்களை நியமிக்கும்பொழுது சாதாரணமாக அந்தத் தொழிலில் அனுபவம் உடையவர்கள், அந்த தொழிலில் தேர்ந்தவர்கள், டெக்னிக்கல் தகுதி உடையவர்கள், எந்திர நுணுக்கங்களையும், அதன் தன்மைகளையும் புரிந்தவர்களை நியமிப்பது சிறப்பாக இருக்கும். ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், சாதாரணமாகப் பேப்பரைப் பார்ப்பது இலும், கொள்கைத் தீர்மானத்திலும் வல்லுநர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தொழிலில் நிறைமையானவர்களாக, எந்திர நுணுக்கங்களையும், விசை நுணுக்கங்களையும் புரிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. இந்த இலாக்காவில் நியமிப்பவர்களை ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளாக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களாகப் பார்த்து நியமிப்பது சிறப்பாக இருக்கும்.

அதோடு சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷன், தொழிலுக்கு மட்டுமே தனியாகப் பிரித்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பிறகு அந்தக் கார்ப்பொரேஷனில் தொடர்ந்து நஷ்டமேற்பட்டு சரீப் காலத்திலேயிருப்பதைப்பற்றிச் செயல் குறிப்பு தெளிவாகக் காட்டுகிறது. போடப்பட்டிருக்கும் முதல் 10 கோடி மூலதனம். வியாபாரம் நடத்தியது 5 கோடி ரூபாய்க்கு. நஷ்டம் 30 லட்சம் ரூபாய். எப்படி நஷ்டமாயிற்று? சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷனில் எப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோமேயானால் மிகவும் விந்தையாக இருக்கும். சரீபத்தில் இந்தச் சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷனைச் சேர்ந்த, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை யொன்று விண்ணமங்கலத்தில் இருக்கிறது. அதற்குப் பொறுப்பு அதிகாரியாக இருந்தவர் பல 10 லட்சம் ரூபாயைக் கையால் செய்ததாகச் சரீபத்திலே, அவர்கள் 14-2-1968-ம் தேதியன்று சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார். சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட அந்த அதிகாரியின் மேல் 8 மாதங்கள் வரையிலும் குற்றம் இன்னது என்று சார்ஜ் ஃபரேம் செய்யாத காரணத்தினால் அவர் கோர்ட்டிலே வழக்காடி மீண்டும் அதே தகுதி உள்ள ஒரு உத்தியோகத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் இந்தச் சர்க்காரிலே. இப்படியிருந்தால் தவறுகள் செய்கின்றவர்கள் அந்தத் தவறுகளிலிருந்து எப்படித் திருந்துவார்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை. தவறாக நடந்தவர் மீது உடனடியாகக் குற்றம் சாட்டாமல், 8 மாதங்கள் வரையிலும் அவர்கள் பேரிலே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்றால், 7, 8 வருஷங்கள் தொடர்ந்து நடந்திருக்கும் தவறுகளுக்கு பலபேர் உடந்தையாக இருந்

1969 மார்ச் 11]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அதனால்தான் 8 மாதங்கள் வரையிலும் குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் பேரிலே கொடுக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலேயே இப்படியிருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் பட்டறைகளில் என்னென்ன நடக்கிறது, எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது. இன்னும் சொல்லப் போனால் உற்பத்தியாகும் பல பொருள்கள், வெளிமார்க்கெட்டுகளில் உள்ளதைவிடத் தரக்குறையாக இருந்தாலும் நமது சர்க்கார் அந்தப் பொருள்களை வாங்குகிறது. அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கினாலும் கூட, பட்டறைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலையிருக்கிறது. இது எவ்வளவு கேவலமானது. தொழில் பட்டறைகளை வாஸ்தவமாகவே சரியான முறையில் கண்காணிக்கும் முறையில் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்திருக்கா. அந்த விண்ணமங்கலத்தில் வேலை பார்த்த அதிகாரிக்கு 15 தினங்களுக்கு முன்பு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகூட, குறிப்பாக எலகிரிமலையில் ஒரு பங்களா வாங்கியும், கோட்டயத்தில் வீடு வாங்கியும் இருக்கிறார்கள். பல்லாவரத்தில் வேறு ஒருவர் பெயரால் டேனரி ஆரம்பித்திருக்கிறார். இந்த அதிகாரிக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஏற்றுமதியைச் செய்வாரோ தெரியவில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரியான தவறுகளைத் தடுப்பதற்கு முயற்சியை நாம் கொள்ளவில்லையென்றால் சர்க்கார் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகள் முழுவதற்கும் நிரந்தரமான கேட்ட பெயரே ஏற்படும். எனவே, அவ்வாறில்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் மிகவும் வற்புறுத்தி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இம்மாதிரி தவறுகள் நடப்பதைக் கண்டுபிடிக்க, பொதுஜனங்களைக் கொண்ட கமிஷனை ஜில்லா வாரியாக நியமித்து அவர்கள் அங்கு விற்பனையாவது என்னென்ன என்று மாதாமாதம் பரிசீலித்துக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். குறைந்தபட்சம் அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிலும் தொழிற்சாலைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் பரிசீலிக்கின்ற உரிமையைத் தந்தால் இப்படிப்பட்ட தவறுகளிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நேரத்திலே இம்மாதிரியான நிலைகளிலிருந்து இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நேரத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி—விண்ணமங்கலத்தில் உள்ளது பற்றி என்று நினைக்கிறேன்—தகவல் எல்லாம் சேகரித்துப் பேசியிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டிவிட்டுப் போவதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றுவுடன் தவறு நடப்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று மறைந்த முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தனி அக்கறை காட்டி, அவரை சஸ்பென்ட் செய்திருந்தோம் (இடைக்கால வேலை நீக்கம்). அவர் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார். நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம், இத்தனை மாதங்களுக்குள் சார்ஜ் ஷீட் போட வேண்டுமென்று சொன்னது. அதற்கும் முயற்சி செய்தோம். விஜிலன்ஸ் இலாக்காவையும் கலந்து வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று, அறிக்கை வேண்டினோம். அந்த அறிக்கையை இன்னும் பல லட்ச ரூபாய்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலை வந்தது. அந்தப் பல லட்சம் ரூபாய்களைக் கண்டுபிடிக்க மேலும் விசாரணை செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை வந்தது. அவர் விடவில்லை. மீண்டும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வழக்கு சென்றது. அதற்கு நீதிபதி, நீங்கள் இத்தனை மாதங்களாக சார்ஜ் ஷீட் போடவில்லை, ஆகவே, சஸ்பென்ட் ஆர்டரை ரத்து செய்கிறேன் என்று உயர்நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. நாங்கள் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே என்ன செய்வது என்று சொல்லி, உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

ஒரே காரணத்திற்காக அவருக்குத் தனியாக ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த இடத்திலே போடப்பட்டிருக்கின்றார். நிச்சயமாக அவருடைய தவறை அந்த இடத்திலும் கண்காணிக்கும்.

திரு. பி. வேலுசாமி : நான் சொல்வது என்னவென்றால் எட்டு வருஷங்களாகத் தப்பு பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் வந்து தான் தப்பு நடந்தது என்று அர்த்தமில்லை. எட்டு வருஷங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எட்டு வருஷங்களாக நடந்திருப்பதைக் கண்காணிக்க வில்லை. அதில் சேர்ந்திருக்கும் ஆபீட்டர்கள், அக்கவுண்டெண்டுகள், மேற்பார்வை பார்க்கும் அதிகாரிகள் ஆகிய இத்தனை பேரும் 8 வருஷங்களாக என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுதான் புரிய வில்லை.

* **திரு. க. முருகேசன் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான தொழிலகங்களுக்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சியைச் சேர்ந்துள்ளவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய ஓர் மாவட்டம். மாவட்டத்தினுடைய பொருளாதாரம் உயர், செழுமையும் ஏற்பட அரசு சில தொழில்மயமான முன்னோடித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன் வர வேண்டும். நான் ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசும்போது சின்னூறு அணைத் திட்டத்தைப் பற்றியும், ஒகேனக்கல் மின்சார அணைத் திட்டத்தையும் முடித்தால் மாவட்டம் ஓர் நல்ல நிலையை அடையும் என பேசியிருக்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் சிறியதாக இருப்பதால், மாவட்டம் முழுவதும் கனிவளங்களை பரிசீலனை செய்து, ஞால இன்டஸ்ட்ரிஸ் ப்ராஜக்ட்டாக முடிவு செய்து, எங்கெங்கு சிறிய பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படலாமோ அங்கெல்லாம், தொழில் மயமாக்கக் கோருகிறேன்.

தற்பொழுது கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை பாலக் கோடுக்கு சமீபம் திம்மனஹள்ளியில் சுமார் 2-25 கோடி மதிப்பீட்டில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படப் போகிறது. இதில் மக்கள் பங்குத் தொகையாக ரூபாய் சுமார் 40 லட்சம் சேர்க்கப்பட்ட வேண்டும். இதில் ஏற்கனவே மக்களிடமிருந்து பங்குத் தொகையாக 26 லட்சமும், தற்பொழுது மீதி 14 லட்சமும் வசூல் செய்து வருகிறோம். மழைக் குறைவு காரணமாக விவசாயிகளிடையே பங்குத் தொகை வசூலிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆலைக்கு வேண்டிய கட்டிட வேலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய தொழில் நிதி உதவித் திட்டம் 125 லட்சம் கடன் வழங்கியுள்ளது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வது, அரசு ஆலைக்காக இன்னும் செலுத்த இருக்கும் 10 லட்ச ரூபாயை முன்பணமாக ஆலைக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும், மக்கள் பங்குத் தொகையை ஓரிரு ஆண்டுகளில் வசூலித்து கட்டி விடுகிறோம் என்று அந்தத் தொகுதிஅங்கத்தினன் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உதவியை அரசு செய்தால் இந்த ஆண்டே சர்க்கரை ஆலை முடிவு பெற்று சிரமம் இன்றி நடைமுறைக்கு வந்து விடும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் நன்மை அடைவார்கள் எனத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆலை முடிவு பெற்றால் நிறைய தென்னிமரத் தோட்டங்கள் இருக்கிறபடியால் கயிறுத் தொழில் செய்ய நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முன்வரும் மக்களுக்கு அரசு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய தென்னிமரத் தோட்டங்கள் இருக்கிறபடியால் கயிறுத் தொழில் செய்ய நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முன்வரும் மக்களுக்கு அரசு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. க. முருகேசன்]

நெசவுத் தொழில் மந்த நிலையில் உள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெற குடிசைத் தொழில் முறையை செய்ய அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கக் கோருகிறேன்.

தரம்புரி மாவட்டத்தில் உடனடியாக இன்டஸ்டிரியில் செமினார் நடைபெற வேண்டுமென்றும், அதன்மூலம் தொழில் வாய்ப்புகளை முடிவு செய்து தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தில் எனது கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 8-ம் தேதி இதே மானியத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றியபோது அவர் நம்முடைய திட்ட வட்டமான தொழில் துறை கொள்கைகளை விளக்கினார்கள். அதை இன்றையதினம் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த நாட்டிலே தொழில் வளர வேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்ற ஒரு கொள்கையாகும். ஆனால், முதல் திட்டம், தொழில் துறையில் உள்ள மந்த நிலையை நீக்க வேண்டும். அடுத்து தொழில் துறையில் ஒரு சுமுகமான உறவு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய எல்லா வழிவகைகளையும் இந்தச் சர்க்கார் மேற்கொள்ளும். மூன்றாவதாக, தொழில் துறையில் கிடைக்கிற வருவாய் சமூகம் முழுவதற்கும் பரவலாக்கப்பட, படிப்படியாக இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். நான்காவதாக, கூடுமான வரையில் புதிய தொழில்கள் துவக்கப்படுகிற நேரத்தில் அதிலேயிருந்து கிடைக்கக்கூடியது மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய அளவில் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். தொழில்களை பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, சிறு தொழில்களாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, கூட்டுறவு முறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, அல்லது காந்தியார் சொல்லியபடி கதர் தொழிலை வைத்தே முன்னேறி விடலாமா என்பதைப் பற்றி பேசி வருகிற நேரத்தில், தெளிவாக, திட்டவடமாக இதைப்பற்றி கூறினார்கள். “ஏதோ தொழிலில் மந்தம் ஏற்பட்டுவிட்ட” தொழில்கள் மூடப்படுகின்றன, தொழில்கள் துவக்கப்படவில்லை, என்று பொறுப்பில்லாமல் பொதுப்பலையாகக் குற்றம் சாட்டிவிட்டுச் செல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்தத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக சில ஆலோசனைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமான பேர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல இலட்சக்கணக்கான பேர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தாலே தவிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை தருவதற்கு தொழில்கள் வளர வேண்டும். ஆகவே, இந்த பல இலட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை தரவேண்டிய இந்தக் கட்டத்தில், நம்முடைய பிளானிங் கமிஷன் டெப்யூட்டி சேர்மென் புரூப்போசர் காட்கில் அவர்கள் ஒன்று கூறியுள்ளார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இருக்கிற ஒரே வழி சிறுசிறு தொழில்களாக, அதே நேரத்தில் “ஸேர் இன்டென்சிவ்” தொழில்களை ஏற்படுத்தி ஏதாவது வேலையைத் தருகின்ற தொழில்களாக அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்.

“Small-scale and labour-intensive industries must be organised talukwise. Then only our unemployment problem can be solved. This is the only solution”.

என்று காட்கில் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு இந்தத் தொழில்கள் பற்றிய கருத்தரங்கில் பேசியபோது எடுத்துரைத்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்குப் பார்க்கின்றபோது ஏராளமான பொறியியல் வல்லுனர்கள், பல ஆண்டு காலம் படித்து, பட்டம் பெற்ற பொறி இயல் வல்லுனர்கள், வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, வேலை இன்றி தினக் கூலியாகக்கூட வேலை செய்யத் தயார் என்ற நிலையிலே இன்றைய தினம் அவர்கள் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு படையெடுத்து வருகிறார்கள்.

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 11]

அவர்களை யெல்லாம் பயன்படுத்தி, அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தி அதே நேரத்தில் இங்கே உள்ள பல தொழிலாளர்களையும் சேர்த்து, சிக்கனமாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகைகளை உருவாக்க வேண்டும். “செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீம்” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறுசிறு தொழில்களாக ஆரம்பித்தோமானால், ஜப்பான் நாட்டிலே இருப்பதைப் போல் ஆரம்பித்தோமானால், அந்த நாட்டிலுள்ள தொழில் வளர்ச்சியை நாம் பெற முடியும். வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்ற பொறி இயல் வல்லுநர்களை வைத்து, தொழில் ஆரம்பிக்க, தொழில் நடத்த, அத்தகைய தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாமா என்பதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீமைப் பொறுத்த வரையில் இப் பொழுது பொறியியல் வல்லுனர்கள் அவர்களாக வந்து தொழில் ஆரம்பிக்க போகிறோம் என்று சொன்னால், எங்கே பணம் கிடைக்கிறது என்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால், அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, தொழில் திட்டத்தை தொடங்க வேண்டுமானால், அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று வைத்துக்கொள்ளால், அதற்கு இந்திய அரசு நாம் கேட்க வேண்டும். செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீம் பிளான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை நிறுவ வேண்டும். யார் யார் தாங்களாகத் தொழில்கள் வைக்க முன் வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, சாதாரண நிலையிலிருந்து படித்தப் பட்டம் பெற்று, வேலையில்லாமல் இவ்வாறு சொல்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் தொழில் வளரும். அதற்கு இந்தக் கார்ப்பொரேஷன் நல்ல முறையிலே பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

அண்மையில், கடந்த ஆண்டு பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு நான் சென்றிருந்த போது, அங்கே தொழில் வளம் பெருகியிருந்ததைக் கண்டேன். இங்கே நாம் வைத்திருக்கிற பணத்தில் பாதி, பாக்கரி லாண்டை சீர் செய்வதற்கும் பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் நிலம் வாங்குவதற்கும் செலவாகிவிடுகிறது. மொத்தத்தையும் வைத்துத் தொழில் ஆரம்பிக்கின்ற நிலை இல்லை. அங்கே இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால், சாதாரண கிராமங்களிலெல்லாம் மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, குக்கிராமங்களிலே, சிறுசிறு கிராமங்களிலே சிக்கனமான முறையிலே மூலப்பொருள்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த முறையிலே, இங்கேயும் கிட்டத்தட்ட தமிழ் நாட்டை பொறுத்தவரையிலே சமுதமான நிலை இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே படித்தவர்கள், திறமை யானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி அங்குள்ளதைப் போன்று சிறு தொழில்களைத் துவக்கினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரும். அவர்கள் இன்னும் கெய்ரோனை புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். “பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றி கவலைப் படாதே, லேபர் இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றி கவலைப்படாதே” என்று பணத்தை அள்ளித் தந்தார் கெய்ரோன் என்று அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் திட்டங்களுக்கும் இந்திய அரசுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. லைசென்ஸ் பெறுவதற்கும் இந்திய அரசுக்குச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இப்படி எதற்கெதேதாலும் இந்திய அரசுக்குப் போவது சரிதான்? நம்முடைய தொழில்களுக்கு அங்கு செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் ஆக்ட்டின்படி, ஒரு மாநிலத்திலே உள்ளவர்கள்,

1969 மார்ச் 11]

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

அந்த மாநிலத்திலே, அவர்களே ஒரு திட்டமிட்டுத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு, அங்குள்ள தொழிலை வளர்ப்பதற்கு எல்லா உரிமைகளும் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது திட்டங்களைப் போடுவதற்கும், லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கும், இந்த இடத்திலே இந்த தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கான அதிகாரத்தையும் இந்திய அரசு வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமானதா? வேலையில்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுவது இங்கே, வேலை யில்லாததால் போராட்டம் நடத்துவது நம்மை எதிர்த்து, அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது நாம். அப்படி இருக்கும் பொழுது இங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய லைசென்ஸை இந்திய சர்க்காரிடத்திலே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருப்பது சரிதானா? வேண்டுமானால் அன்னிய நாட்டு மூலப் பொருள்களை நாம் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் அதைப் பெற்றுத் தருவதிலே நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற பொருள்களை வைத்து தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்களை நாம் லைசென்ஸ் கேட்க வேண்டுமென்றால் இது என்ன நிலைமை?

இங்கே கைத்தறி நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று காலை மெல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பவர்லூம்களைப் போடலாம் என்று அவர்கள் ஏராளமாக விசைத்தறிக்களைக் கொடுத்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் மார்க்கெட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய துணியோடு, பவர்லூம் துணிகள் போட்டி போடுவதால், கைத்தறி நெசவாளர்களின் கண்ணீரை நாம் துடைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

அதேபோல் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற நூற்பாலைகள் வட நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆலைகளெல்லாம் துணி நெய்கின்ற ஆலைகள். இங்கே இருக்கிற ஆலைகள் நூல் நெய்கின்ற ஆலைகள். நூலுக்கு வேண்டிய பஞ்சை பெறுவதும் வடக்கே இருந்து. நூலை கொண்டு போய் விற்பதும் வடக்கேயுள்ள ஆலைகளுக்கு. காட்டன் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்படி லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள், வடக்கேயுள்ளவர்களுக்கு. இங்கே உள்ளவர்கள் வடக்கே சென்று இரண்டு பங்கு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. பஞ்சை நூற்கும் நூலுக்கு எக்ஸைஸ் வரி போடப்படுவதால் மறுபடியும் கொண்டுபோய் கொடுக்கும்போது உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. இந்திய அரசு கடைபிடித்து வருகின்ற தொழில் கொள்கையின் காரணமாக இன்றையதினம் இங்கே பாதிக்கப்பட்டிருப்பது நம்முடைய தொழில்கள், நம்முடைய தொழிலாளர்கள், நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சி. ஆகையினால் தொழில் வளர்ச்சிக்கான அதிகாரங்களை நாம் பெறுவதற்குப் பாடுபட வேண்டும், நமது அரசாங்கம் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் சேலத்தில் இரும்பாலை வைக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1957-ம் ஆண்டிலே இதே மன்றத்தில் சேலம் இரும்பாலை வரத்தான் போகிறது, வரத்தான் போகிறது என்று மூன்று முறை அன்றையதினம் சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அடித்துப் பேசினார்கள். இன்னும் வரவில்லை. அதேபோல் தான், இலங்கையைச் சுற்றி செல்கின்ற கப்பல்கள், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அந்த வழியே வரும், போக்கு வரத்து செலவு குறையும், தொழில் மேம்பாடடையும் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறோம். இன்னும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. அதே போல், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டு, அது ஆரம்பிக்க வேண்டிய காலமும் கடந்துவிட்டது. திட்டமிடப்பட்டு 2 ஆண்டு காலமாகி விட்டது. நாம் அங்கே கேட்கப் போனால் மாற்றாத தாய் மனப்பான்மை யுடன் தான் அவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்பதை அங்கேயுள்ள நிலைமைகள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 'நெய்வேலியே நாங்கள்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 11]

கொடுத்த திட்டம்' என்கின்ற எண்ணம்தான் அவர்களிடம் இருக்கிறதே தவிர, அது சென்ட்ரல் செக்டாரிலே வருகிற திட்டம் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்திலே இல்லை. நெய்வேலியில் இரண்டாவது மைன் கட்டும் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். சேலம் திட்டம், சேது சமுத்திர திட்டம் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால்தான், இந்த நாட்டில் ஓரளவுக்காவது தொழில் பெருகும். அந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தால்தான், பல்வேறு துணைத் தொழில்கள் பெருக ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

தன்
பு.ல்
12-60

அடுத்தபடியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். "Industry is a Science" தொழில் நடத்துவது என்றால், ஒரு அதிகாரியைப் போட்டால், அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், அதிலே இருக்கின்ற "Technical know-how" அதைப் பற்றிய அறிவும் பெற்று இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யும் போது, காலத்திற்கு ஏற்ப பொருள்களை மாற்றிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஒரு அதிகாரியை நியமித்தால், அந்தத் தொழிலில் அந்த அதிகாரி அறிவைப் பெற்று நடத்திக் கொண்டு வருவார். அப்படி வரும்போது, தயவு செய்து அவரை மாற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலின் வளர்ச்சியோடேயே அந்த அதிகாரியின் வளர்ச்சியும் இணைந்திருக்கும். இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கும். அவரைப் பற்றிய ரகசிய அறிக்கை பெறுவதை விட்டுவிட்டு, அவருடைய பணியாற்றலைப் பற்றி, "performance report" என்று சொல்லுவார்களே, அந்த "performance report" ஒன்றைப் பெற வேண்டும். தொழில் துறை அதிகாரங்கள், தலைமை அதிகாரிக்கு தொழிலுக்கு ஏற்ப பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். காலதாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். திறம்பட நடத்தினால், அவரை மாற்றக் கூடாது.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றே ஒன்றைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர், ஜான் கென்னத் காலப்பெய்தல் அவர்கள் இந்திய நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, சோவியத் நாட்டிலுள்ள தொழிலுக்கும், அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள தொழிலுக்கும் அமைப்பு முறையில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. சந்திர மண்டலத்திலிருந்து ஒருவன் வந்தாலும் கூட, அமெரிக்கத் தொழில் அமைப்புக்கும், சோவியத் தொழில் அமைப்புக்கும் வித்தியாசம் எதையும் காணமுடியாது. இங்கேயும் டெக்னிகல் நோ-ஹென்" உள்ளவர்கள் செயலாற்றி வருகிறார்கள். அங்கேயும் அப்படியே தான், தொழில் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்தான் முதல்வர்களாக இருந்து நடந்துகிறார்கள். ஆகவே, தொழில் அமைப்பில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆனால், சோவியத் நாட்டிலே, "Planning done by the Government" அதாவது, திட்டம் இடுவது அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், அமெரிக்காவில் திட்டமிடுவதை தனியார் செய்கிறார்கள். இந்தியாவில் தொழில் அமைப்பு முறையிலேயே மாற்றம் இருக்கிறது. நிலத்தில் பரம்பரை வாரிசு உண்டு என்று கருதினோம். ஆனால், இந்திய நாட்டில் தொழிலில் கூட வாரிசு இருக்கிறது. தந்தை ஒரு தொழிலை நடத்தினார் என்றால், தந்தைக்குப் பிறகு மகனும் அந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறான். "Hereditary management" என்ற முறையில், பரம்பரை பாத்யதையாக, பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்களேதான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் விளைவு என்னவென்றால், தொழில் தெரிகிறதோ இல்லையோ பரம்பரையாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் தொழிலில் சீர்கேடுகள் விளைகின்றன என்று எச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

தொழில் வளம் பெருக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்ளவேண்டும். வேண்டிய அதிகாரம் பெற தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

1969 மார்ச் 11]

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். தொழில் துறையிலே, அதிலும் குறிப்பாக பொதுத் துறையிலே சர்க்கார் முதலீடு செய்யும்போது மிகமிகக் கவனிப்பாகச் செய்ய வேண்டும். பொதுத் துறையில்—ஸ்டேட் செக்டாராக இருந்தாலும், சென்ட்ரல் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி—எல்லாம் நஷ்டத்திலே நடைபெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக, மேலும் மேலும் பொதுத் துறையில் எவ்வளவோ தொகைகளை முதலீடு செய்து, பொதுத் துறையை ஊக்குவித்தது தவறு என்பது எண்ணம் பொதுத் துறையினால் மக்களுடைய பணம் பாழாகிறது. நாட்டு பணம் பாழாகிறது. தனிப்பட்ட ஒருவர் ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், தனிப்பட்ட ஒருவருடைய பணம் மட்டும் தான் நஷ்டமாகும். ஆனால் பொதுத் துறையில் அதிகாரிகள் தருகிற புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஐந்து எண்ணுகளை இப்படிச் செய்யலாம், அப்படிச் செய்யலாம் என்று கணக்குப் பார்ப்பதனால் பொது மக்களுடைய பணம்தான் பாழாகிறது. ஆகவே, இன்றுள்ள ஆட்சியாகிலும் பொதுத் துறையில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் பேட்டைகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு நிலத்தை அசைன்மென்ட் செய்கிறார்கள். ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பில் நான்கு, ஐந்து, ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். தொழில் நசித்தப் போகும்போது, தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது, தொழில் வளர்ச்சிக்காக மற்றவர்களிடமிருந்து கட்டிடத்தை அடமானம் வைத்து பணம் வாங்க வேண்டுமென்றால் எளிய முறையில் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலத்தை சர்க்கார் ஓரளவு பணம் வாங்கிக் கொண்டுதான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை அவர்களுக்கு உரிமையாக்குவதில்லை. கட்டிடத்தின் மீது பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று விதிமுறைகள் இருந்தும் கூட பணம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய அனுமதியை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற அதிக காலதாமதமாகிறது. அதனால் தொழில்களை நசித்துப் போகின்றன. முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி பல ஆண்டுகளாக இப்படி தவறான சில கொள்கைகளை வகுத்து வைத்ததன் காரணமாக எந்தத் தொழிற்சாலையும் எளிய முறையில் கடன் வாங்க பயன்படாத சூழ்நிலையே இருந்து வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டீல் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளை எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பெருவாரியாக ஆதரிப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டீலின்லெஸ் ஸ்டீல், காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று பெயர்கள் கோட்டா லேசென்ஸ் பெற்று உழைக்காமலே சம்பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கோட்டா பரமீட், என்று கொடுத்து வந்தார்கள். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சரியான முறையில் இயங்குவதில்லை. குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதிப்பவர்கள்தான் காங்கிரஸ் எலெக்ஷன் என்றால் முன்னாலே கொடி தூக்க வருவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஏதோ காங்கிரஸுக்கு பாரம்பரியம் இருக்கிறது, உங்கள் கட்சிக்கு அந்த பாரம்பரியம் இருக்கிறதா? என்று கேட்டார். இதுவா பாரம்பரியம்? இருபதாண்டு காலமாக இப்படி குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதித்தார்கள். குறிப்பாக சென்னையில் பலபேர் ஸ்டீலின்லெஸ் ஸ்டீல் தொழில் செய்வது இல்லை, கோட்டா பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் அரசாங்கம் இரு கும்பே து தவறு செய்தது என்றே வைத்துக்கொள்வோம். உங்கள் அரசாங்கம் இன்று இருக்கும்போது ஏன் அவர்களைப் பிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் கேள்வி. அதிகாரிகள் ஆலோசனைகளை வாங்கி ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : அதிகாரிகளுடைய வேலை அது. அமைச்சர் அவர்களும் இதைக் கவனிப்பார்கள். அதிகாரிகளும் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1969 மார்ச் 11]

இன்னும் ஸ்பிரிட் பர்மிட் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளை என்னுடன் அனுப்புவார்கள். எவ்வளவு கேஸ்களை பிடித்துத் தருகிறேன். சில சமயங்களில் அதிகாரிகளுக்குத் தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அதிகாரிகள் விழிப்போடு இருந்து பணியாற்ற வேண்டும். அவர்கள் இருபதாண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சியின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தவர்கள். தங்களுடைய பிரமோஷன் போன்ற காரியங்களுக்காக அந்த ஆட்சியிடம் எதிர்பார்த்தவர்கள், தவறுகளை எடுத்துக் காட்டுவதில்லை. முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கி மக்களையே பாழ் படுத்தி விட்டது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் இத்தகைய பாரம்பரியத்தை விடவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்காட்டி, இன்னின்ன அதிகாரி, இன்னின்ன தவறுகள் செய்தார் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, அடிக்கடி காங்கிரஸ் பாரம்பரியம், பாரம்பரியம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : புள்ளி விவரத்திற்கு கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. கொடுத்திருக்கும் கோட்டா, பர்மிட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்து, அங்கெல்லாம் வேலை நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் 100-க்கு 90 பேர் உழைக்காமலே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது நன்கு தெரியவரும். உழைக்காமலே சம்பாதிக்கும் போக்கு தொழில் துறையிலிருந்து ஒழிய வேண்டும். தொழில் அமைச்சரைப்பற்றி எந்த விதமான சந்தேகமும் கொள்ளவேண்டாம். அவர் நிச்சயமாகத் தவறு செய்ய மாட்டார். யாரும் அவரிடமிருந்து கோட்டாவோ, பர்மிட்டோ தவறான வழியில் பெறமுடியாது என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறுவேன்.

டபிள்யூ. எஸ். இன்சலேட்டர் என்ற ஒரு நிறுவனத்தின் விழாவில் கலந்து கொண்ட தொழில் அமைச்சர் நம் மாநிலத்தில் தயாராகும் பொருள்களையே வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நம் மக்களுக்கு வர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படி நம் மாநிலப் பொருள்களை வாங்கினால்தான் நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகும். அசோக் லேலண்ட் என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது, அதில் நல்ல பல்கள், லாரிகளுக்கு வேண்டிய ஹெவி டீட்டி சேவ்லிஸ் அமைத்துத் தருகிறார்கள். சர்க்கார் அதிகமாக அவைகளை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது சென்னை யிலே நடைபெறுகிற தொழிலாகும். என்று பகுதியிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 400, 500 என்று நல்ல சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள். அத்தகைய நிறுவனத்தைச் சர்க்கார் ஊக்குவிக்க வேண்டும். இது அகில உலகப் புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனமாகும். மேலும் ஈஸ்வரன் என்ஜினீயரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிரான்ஸ்பார்மர்களைச் செய்து வருகிறது. இதற்கு மகாராஷ்டிரத்தில் நல்ல சீராக இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது தங்கள் மாநிலத்தில் தயாராகும் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் தரக்குறைவாக இருந்தாலும் மகாராஷ்டிர அரசு அவர்கள் மாநிலத்தில் தயாராகும் பொருள்களைத்தான் வாங்குகிறார்கள். அந்த எண்ணம் நமக்கும் வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் மாநில தொழிலவளம் சிறப்படையும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் அவர்களுக்கு ஒதுக்கி கொடுத்த நிலங்களை உரிமை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், அந்த நிலங்களை விற்பனையாகவோ, அல்லது வேறு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்களோ என்று ஐயப்படலாம். நாலேந்து லட்சம் செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டியபிறகு அதை வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே நிலத்தைக் கிரயம் செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

பொது நிறுவனங்களில் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும் யூனியன் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக்கூட நிர்வாக அமைப்பிலே சேர்க்க முடியுமானால் நல்லது. என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இந்த நிர்வாக அமைப்பிலே சில நான்-அபிஷியல்களையும் சேர்த்து நிர்வாகம் சீராகவும், ஸ்பாகரமாகவும் இயங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். பொதுத்துறையில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கும்

1969 மார்ச் 11] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

போது, தொழிலாளர்களையும் பங்குதாரர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலையில் வருமானத்திற்கேற்றவாறு சம்பளம், போனஸ் கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக நடத்த வேண்டும். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தொழிற்சங்கத்திலிருந்து கொண்டு நன்மை செய்வதாக இல்லாமல் இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். அதனால் ஸ்டிரைக் போன்ற தொந்தரவுகளுக்கும் சரீக்காருக்குக் குறையும். ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிற ஸ்பிரிட், கோட்டா ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போன்றவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கெடுத்து ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நடத்தினால் உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகரிக்க ஏதுவாகும். அதனால் விலைவாசியும் குறையும், முன்பு 2 ரூபாய்க்குக் கிடைத்த ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் டம்ளர் இப்பொழுது 6 ரூபாய் ஆகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இதற்கு முழுப் பொறுப்பு கடந்த இருபதாண்டு காலமாக இருந்து வந்த கார்மிக்ஸ் கட்சியின் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்ததாகும். அது நாட்டையே குட்டிச்சுவராகக் விட்டது என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். மருதாசலம்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுமே நமது மாநிலத்தில் தொழில் வளரவேண்டும் என்பதில் அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். புதிய ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும், ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று பேசுகின்றோம். அப்படிப் பேசுகின்றபோதே சிலர் தொழில்களை மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கோவையில் வேளாண்டுப்பாளையம் என்ற இடத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த ரப்பர் பாக்கிரியை மூடி ஒரு மாதம் ஆயிற்று. அதைப்பற்றி லேபர் ஆபீசரிடம் முறையிட்டிருக்கொண்டோம். மந்திரியிடமும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசர் அந்த பாக்கரி முதலாளியைக் கூப்பிட்டால் வருவது இல்லை. லேபர் ஆபீசர் பஞ்சாயத்து பண்ணுகிற மாதிரிதான். அவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. அவர் கூப்பிட்டால் முதலாளி வந்தாலும் வரலாம், வராமலும் இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் எதற்காக சம்பளம் கொடுத்து ஒரு அதிகாரியை வைத்திருக்க வேண்டும். இவர்களால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை உண்டா என்றால் இல்லை. சட்டத்தைத் திருத்தி அவர்களுக்கு முதலாளிகள் பயப்படும்படி செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் இன்றைக்குப் பல இடங்களில் இந்த அதிகாரிகள் முதலாளிகளை அனைத்துக் கொண்டிருக்கிற போகிறார்கள். முதலாளிகளுக்குத்தான் இவர்களால் லாபம் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை இல்லை என்பது என் கருத்து.

மில் முதலாளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், தங்களுக்கு நஷ்டம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த நஷ்டத்திற்குக் காரணம் என்ன? மில் முதலாளிகள் அந்த ஸ்தாபனத்தின் மானேஜிங் டைரெக்டர் என்று பணியாற்றுகிற நேரத்தில் அந்த மில்லின் பணத்தை எடுத்தே எவ்வளவு தன் பெயரில் புதிதாக சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இதை நஷ்டப்படுத்தி விடுகிறார்கள். ஆனால் தன் சொந்தப் பெயரில் புது தொழில்களை ஆரம்பித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய சொத்தை பறிமுதல் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய இன்ஷூரன்ஸ் நிதிக்காகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு மில் நிர்வாகஸ்தர்கள் போடவேண்டிய தொகையைப் போட்டு அதை அரசாங்கத்தில் கட்டவேண்டும். அப்படிச் கூடாமல் முதலாளிகளிடமே தேங்கி இருக்கக்கூடிய பணம் ஒரு கோடிக்கு மேலேயே இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முதலாளிகளின் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, அரசாங்கம். மற்ற மாநிலங்களில்

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1969 மார்ச் 11]

இப்படி இன்ஷூரன்ஸ் தொகையை உபயோகித்துக்கொள்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல இங்கும் கண்டிப்பாக எடுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒவ்வொரு மாதமும் 7 ஆம் தேதி, 10 ஆம் தேதி என்பதாக இந்த தினத்திற்குள் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்துவிடப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆயினும் மாதக் கணக்கில் சம்பளம் கொடுக்காத முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முதலாளிகளின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இன்று மில்கன் சாத்தப்படுவதற்குக் காரணம் மில்கனில் நஷ்டம் வருகிறது என்பது ஒன்றுமே இல்லை. மாணேஜிங் டைரெக்டர்கள் லாபத்தில் பல உப தொழில் களை தங்கள் பெயரில் ஆரம்பித்துக்கொண்டு விடுவது தான். இதை அரசு பரிசீலனை செய்து அந்த உப தொழில்களைப் பறிமுதல் செய்யுங்கள். மில்லைத் திறந்து ஒட்டுவதற்கு இப்படி அவர்களுடைய உப தொழில்களை, சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடுவோம். கோவை தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக அந்தப் போராட்டத்தில் நாங்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு முழு ஒத்துழைப்பையும் தருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நமது தொழில் துறை இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் என்பதாக இரண்டு வகையாகப் பிரிந்து வேலை செய்கிறது. இன்று நம்முடைய தொழில் இலாகாவை எடுத்துப் பார்த்தால், மாவட்டத்திற்கு ஒரு அசிஸ் டெண்ட் டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ், இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ரீஜனல் டெப்யூ டைரெக்டர் 3 மாவட்டத்திற்கு ஒரு கோவாப்பரேஷன் ஏ. டி. ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும் ஒரு சூப்பர்வைசர் என்பதாக எல்லாம் பலபேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களும் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இப்படி தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரி, பெரிய இண்டஸ்ட்ரி என்பதாக இரண்டு பிரிவுகள் அவற்றுக்குத் தனித்தனி ஆபீசர்கள் இப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம்தானா? அவர்கள் வேலை செய்வதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு நான் அபிஷியல் போர்டாவது இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அப்படி இருப்பது பொது மக்களுக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது. அதைப் போல இதற்கும் ஒன்று ஏற்படுத்த முயற்சிக்கலாம். அதோடு ரீ ஆர்கானிசேஷன் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த இரண்டு இலாகாவையும் ஒன்றிணைத்து செம்மையாக நடைபெறச் செய்யக்கூடாது என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இரண்டுக்கும் தனித் தனியாக இவ்வளவு அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்காது விடுவது நலம் அல்ல. இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அதுபோல எனக்குத் தெரிந்து இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆக்டிவ் கார்பன் யூனிட் என்று வடலூரில் இருக்கிறது. அது லாபகரமாக இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அதைப் பரிசீலித்தாக வேண்டும் அதேபோல டாலுமியாபுரத்தில் மாடல் சிமிண்டு ப்ளான்ட் யூனிட் இருக்கிறது. பல சிமிண்டு தொழிற்சாலைகள் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு மாடல் சிமென்ட் பிளான்ட் யூனிட் என்று வைத்திருப்பதன் அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதோடு அதிகாரிகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதனால் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தொழில் துறையில் அனுப்பவும் உள்ளவர்களை வெறும் அதிகாரிகளை அனுப்பாது — எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இன் இண்டஸ்ட்ரி — அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 11] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸிலே ப. ப. உற்பத்தியாகக் கூடிய சாமான்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படக் கூடிய 12 30 நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிற பொழுது ஏன் அப்படிப்பட்ட சாமான்களுக்கு அதிக விலை என்று தெரிய அல்ல. அவற்றை வாங்கக்கூடியது சர்க்கார் தான். சர்க்காரே வாங்குவதால் ஒரு புத்தகத்திலிருந்து இன்னொரு புத்தகத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது அவ்வளவுதான். இதனால் பொது மக்களிடையே பணம்தான் அவ்வளவியமாக இழப்பாகிறது. ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் தரப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும் பொழுது உற்பத்தி விலையை ஏன் கூட்ட வேண்டும். அந்தச் சாமான்கள் ஏன் ஒப்பன் மார்க் கட்டில் வரமுடியாமல் போய்விடுகிறது. ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே வந்தாலும் வாங்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலே 19½ கோடி ரூபாய் வரை நஷ்டத்தில் துண்டு விழக்கூடிய நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு இலாகாக்கள், பல அதிகாரிகள், இப்படி வைத்துக் கொண்டு நடத்தினாலும் தொழிலும் அபிவிருத்தி அடையவில்லை, மக்களுக்கும் அது பிரயோஜனப்படவில்லை. எனவே இதில் அரசாங்கம் ஊன்றி கவனஞ் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பார்த்தால், இந்த கார்ப்பென்டெரி, பிளாக்ஸ்டிம் யூனிட்கள் இருந்தன. அவற்றிற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அவை யெல்லாம் மூடப்பட்டு விட்டன. அந்த இயந்திரங்கள் எல்லாம் துருப்பிடித்துப் போய்விட்டன. இதனால் எவ்வளவு பணம் விரயமாகிறது? இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டின் மேற்பார்வையிலே இருந்தது தான். எனவே அந்த கார்ப்பென்டெரி, பிளாக் ஸ்டிம் யூனிட்களின் மெஷின்களை உடனடியாக விற்கவோ அல்லது நம்முடைய இலாகாவிலேயே இணைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் கோவில்பட்டியிலே இருக்கிறது. அது மூடப்பட்டுவிட்டது. அதை வாடகைக்கு அடுத்த இலாகாவுக்குக் கொடுத்தால் லாபகரமாக இருக்கும். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தும் இன்று மூடப்பட்ட கூடிய நிலைமை யிருந்தால் நல்லதல்ல. திறந்துவிட்டு வாடகைக்கு விட்டால் நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். அன்றக்கனாமிக் யூனிட்கள் சில இருக்கின்றன. அதையும் நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து மேற்கொண்டு நஷ்டத்தோடு நடத்தாமல் நிறுத்திவிட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படாத வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு எம். சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் வள மானியக் கோரிக்கையின் மீது அதை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் தொழில் வளம் அதிகரித்தால் தான் மக்களிடத்திலே பொருளாதாரத் துறை வளம் பெறுவதற்கு வழிவகை உண்டு என்று சொன்னால் மிகையாகாது. கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே தொழில் வளத்திலே, கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு பல திட்டங்கள் வகுத்து பெருந் தொழிற்சாலைகளைத் தொழிலதிபர்கள் நடத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்திருந்தாலும் கூட பெரும்பாலும் நாட்டிலே இருக்கிற ஆறில் ஐந்து பங்கு மக்கள் வாழும் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வளரக்கூடிய வகையில் அது பயன்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நம் நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலானவர் பொருளாதாரத் துறையிலே வளமுறுவதற்குக் கிராமங்களிலேயே அளவு தொழில்கள் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ, அவற்றைச் செய்வதிலே கவனம் செலுத்தினால் ஒழிய பொருளாதார வளம் ஏற்படாது. கிராமப் பகுதிகளிலே பெரும் பகுதியாக வாழக்கூடியவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே. அவர்கள் விளைபொருள்களைக் கொண்டு அவற்றை விற்பு பொருளாதாரத் துறையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்து வருவது என்பது நாம் கண்கூடக் காண்கிற விஷயம். எனவே பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்கள் வளம் பெறுவதற்கு தொழில் துறையில் உள்ள வளத்தை நாம் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தின் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்

[திரு. எம். சண்முகம்]

[1969 மார்ச் 11]

களை உப பொருள்களாக மாற்றி விற்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சிறு சிறு அளவு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கான வழியிலே நம் முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி விளைபொருளை உப பொருளாக்கி விற்பதால் அவர்களுடைய பொருளாதாரத் துறை இயற்கையாகவே வளம் அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே உபபொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கேற்ற முறையிலே கிராமங்களிலே சிறு அளவு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பொருளாதாரத் துறை அபிவிருத்தி அடைவது மட்டும் அல்ல, அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குடும்பங்களிலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை மாறி கிராம மக்கள் ஓரளவு தொழிலைப் பெறுவதற்கு நாம் வகை செய்கிறோம். அவர்கள் நகரப் புறங்களிலே வேலை தேடி சற்றிக்கொண்டு அலைவதை மாற்றி கிராமப் புறங்களிலே தொழில் செய்யக் கூடிய முறையிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் முடியும். கிராமப் பகுதிகளிலே விவசாயிகளுடைய வளம் பெருவதற்கு திட்டங்கள் போட வேண்டும். அந்த வகையிலே கிராமங்களிலே சிறு அளவு தொழில்களையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். சிறு அளவு தொழில்களை வளம்பெறச் செய்வதற்கு தற்போது அரசாங்கத்திலே உள்ள தொழில் இலாகாவின் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் கூறினார்கள் அதிலே கவனம் செலுத்தவில்லையென்று. எனவே இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க் என்று அமைக்கப்பட்டு அதன் மூலம் உதவிவருவது தெரிந்ததே. அந்த முறையிலே கூட்டுறவுத் துறையில் பண உதவி செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழில்கள் எல்லாம் பெரும் பகுதி அதிகப் பலன் தரக்கூடிய அளவிலே தொழில்கள் விருத்தியான முறையிலே நடைபெறுகின்ற நிலைமையைக் காணமுடியாது. அதனால்தான் குறை இருக்கிறது என்பதைத் தொழில்துறை அதிகாரிகள் பார்த்து அதிலே கவனஞ் செலுத்தி அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நாம் செய்கின்ற உதவி நல்ல பலனை அளிக்கக் கூடிய வகையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க் மூலமாக சேலம் மாவட்டத்திலே டைஹட்ரேட்ட் கேஸ்ட்ராயில் இண்டஸ்ட்ரி நிறுவனத்திற்கு 1½ லட்சத்திற்கு ரூபாய் எல்லாம் கொடுத்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட துவக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அந்த நிதியை உரிமையாளர்கள் எதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதுகூட தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் தொழில் துறை இலாகாவின் கவனம் செலுத்தி அவற்றை நிறப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொழிலைத் திறப்பதற்கு வழியுண்டா என்றால் கொடுத்த பணத்தை எடு செய்யக் கூடிய அளவுக்குச் சொத்து இரண்டு லட்சத்திற்கு மேலே இருக்கிறது என்று பதில் சொல்வது சரியாகாது. விழுப்புரத்திலே வனஸ்பதி தொழிற்சாலைக்காக 50 லட்ச ரூபாய் முதலீடு கொடுத்து 15 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகியும் கூட இன்னும் வேலைசெய்யாமல் இருந்து வருகிறது. அதனுடைய உரிமையாளர் இறந்து விட்ட காரணத்தால், அவருடைய குடும்பத்தார் மேற்கொண்டு நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிபாகம் என்ற கிராமத்தில் கைமுறைக் காசுத் தொழிற்சாலை நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குப் பொதுமான அளவு நிதியுதவி அளித்தால்தான் அது நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். அது நல்ல முறையில் வளருவதற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, on behalf of the Swatantra Party we have given two cut-motions to the two Demands and in support of the cut-motions I wish to make the following observations.

1969 மார்ச் 11]

[DR. H. V. Hande]

Firstly, I request this Government to finalise the matter with regard to Salem Pelletisation Plant. It was only a year ago that I had the unique honour and privilege to make a statement for the first time on the floor of the House with regard to Pelletisation Plant. Subsequently I have suggested to the Government that instead of wasting time we should concentrate on pelletisation and we could then send the billets to Japan. Then our distinguished Chief Minister at that time, the late Anna called me and said that it was brilliant idea and that he would like to pursue the same. So, we belonging to Swatantra party are glad that a very realistic stand has at last been taken by this Government with regard to Salem Steel Plant. In addition I want to make one more observation. We could also have a Pig Iron plant of 1000 tonnes. It need not be very big. We have got near Sandur, in Mysore State, a Pig Iron Plant wherein by electrolytic process, by electrolysis, they are making pig iron. I understand that it will be of very high purity. That pig iron can be used for several purposes, and it can also be exported. This can be the basis for alloy steel production. I think our Industries Minister, who is very energetic, will try to implement the same.

Coming to S.S.I. (Small-scale Industries Corporation) I request the Hon. Minister to start small-scale industries which will have short gestation period. The 2½ years that the D.M.K. Government still have, should be used to start many such industries so that when they go in for next elections in 1972, they will have a neat record to say to the people. They can start quick-yielding small-scale industries with short gestation period.

The biggest problem facing the Coimbatore textile mills should be properly met by all the parties meeting together and taking a nationalistic view and not a partisan view. It is not a question of politics between the D.M.K. and Congress, or between Communists and other parties. All must take a nationalistic view, sort out the difficulties and arrive at a solution. It is not a question of labour and management or between Centre and State. It is not a question whether the Centre is going to waive any tax. Let us for argument sake assume that the Centre will waive certain taxes. Let us for arguments sake think that the State Government also will waive certain taxes. Let us for argument's sake assume that labour is prepared to forego a little amount of bonus. Even then, the problem will be there. The real problem is there is no diversification. Most of us are aware that college students and lecturers have taken to Terrylene and Terrycot. Number of mills had closed in Coimbatore, Ahmedabad, etc. and there had been strikes. But still we do not find any effect in the market. If you go to the market, you can get any cloth you want. It is because there had been over-production. It is a national disaster. Inspite of all these closure of mills, how is it that there is no shortage of cloth in the market. If you go to the bazaar, you can get any cloth you want. This shows that over-production is not the miracle to solve this problem. You have to remember the fact that people have begun to use

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 11]

different kinds of cloth. The only solution is diversification. I think that a proper committee should be appointed to find out how best the diversification could be carried out.

Next I come to the petro-chemical complex, in our State. There will be a number of by-products which will come out. We are going to have a refinery also. We may have a fertiliser plant also. So we will have a number of wastes, petro-chemical wastes, which will be useful for many medical firms to manufacture some chemicals they may require. A proper assaying of the possibility of improving the petro-chemical complex may be done by the Industries Department.

We must have an industrial complex for manufacture and servicing of nuclear reactor equipment. I want to state that a few months ago, I wrote a letter to the Hon. Minister for Education who was good enough to take it up seriously. Unfortunately afterwards I received a laconic reply from the department. Let us not go into controversy of Centre and State. What is required is materials for manufacture of nuclear reactor equipment. These materials can be manufactured here itself. I will give an example. A tender notification has been issued by the Bhabha Atomic Research Centre, Bombay for fabricating and supply of Fuel Charging Machine carriages and cable carts. The value is expected to be around Rs. 85 lakhs. These equipments are required for Rajasthan and Kalpakkam power projects. It is very reliably understood that the Atomic Energy Establishment authorities are very keen on having all these equipments fabricated in India, thus saving foreign exchange and also building up local technical base for such sophisticated equipment and machinery. The Madras Government is having a net work of production units with very well manned engineers. These units can definitely undertake the manufacture of such units required by the Bhabha Atomic Research Centre. Foreign trained engineers are also employed in these Units, functioning in the Madras State Small Scale Industries Corporation Ltd. This is a fully owned State Government subsidiary. I wish the Small Scale Industries Corporation should go in for manufacturing not only bolts and nuts found in Wall-tax road but that they should go in for sophisticated, challenging though complicated jobs. The materials required for Atomic Research stations at Rajasthan and Kalpakkam and which have been published in the tender notification should be taken note of by the State Industries Corporation and necessary steps taken to manufacture those items. They should fully utilise the installed capacity which is at present not fully utilised. The organisation is having 64 units having the finest of the machines. It has a turnover capability of nearly Rs. 20 crores. But according to me the actual turnover is only Rs. 5 crores. The entire organisation is controlled by one Managing Director assisted by a Production Manager and a few Deputy Managers stationed in different parts of the State. This does not provide efficient management for the following reasons:—

(1) The working level gap between top management and the lower cadre at the various units are such that the latter is unable

1969 மார்ச் 11]

[Dr. H. V. Hande]

to assert itself in genuine cases while the top is sitting far away from the actual problem.

(2) The Unit Officers are low paid compared to their counterparts in a private factory and yet their responsibility is more while authority is minimum.

(3) Even for minor problems, the Unit Officer for example from Tirunelveli will have to rush to the top man for guidance, causing not only delay but confusion resulting in the loss of production.

(4) There is no bonus or incentive given by management for improving production.

These reasons should be taken note of by Government. Further the present bureaucratic management has no stake in this organisation nor has it any interest. Small-scale industry is tending to become a farce where really big industrialists in the name of small-scale industry get all the benefits of permit-liecence-quota and this has been very clearly explained by my distinguished friend Thiru M. R. Kannan. Big industrialists get rentals in the industrial estates at comfortable rates thus denying a genuine small-scale industrialist a fair chance and opportunity to serve the State. I believe, right now, so many units in industrial estates have been cornered and are being used as godowns by big industrialists in the garb of small-scale industrialists. This is a serious affair. I am sure the Hon. Minister will give sufficient attention to this.

The present Ministry should review all these from a fresh angle and remove the cobwebs that have accrued for the past two decades. Otherwise this D.M.K. Government will have to pay heavily for the momentum of avalanche, of intrigue, confusion, and indecision started nearly ten years ago. What is the final solution? Set up a committee of half a dozen competent men to submit a report within three months. Within three months they must submit their report. Let them make a thorough analysis of the working of the organisation and streamline the whole thing. If that is done I may assure the House that the turnover will be increased to at least four times to what it is today. Let the Corporation take up challenging jobs with an attempt to earn valuable foreign exchange instead of competing in conventional items like bolts, nuts, doors, gills, etc. There is so much possibility for engineers as well as production units.

We should constitute an export cell. We should think of export not only in the filed of tools, etc., but also with regard to leather. I know there was a lot of scandal with regard to the previous Ministry. Leather is an important product and it should be properly exploited. We should have an independent directorate in Madras for leather. There is good scope ahead for finished leather garment. Other items, like press tools, forgings, sheet metal work and finished and semi-finished castings can also be thought of for the purpose of export.

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 11]

Lastly I come to one or two points. With regard to industrial education, I am sorry to say that this State does not have a good base for industrial education. We do not have for instance scope for education in nuclear science. Hereafter the most lucrative, the most paying and the most job-giving is going to be the department utilising nuclear science. We should have nuclear science engineering, we should have electronic engineering. To study electronic engineering students from our State have to go to other States. This is a very important point about which we must think.

There is a report called the Babha Committee Report on Electronic Industry. I only hope and trust that our departmental heads would have gone through it and, if they have not gone through it, I am sure our Minister will see that they read it and explore the possibility of establishing electronic industries. So far electronic industries are centred round Delhi, Bombay and Bangalore.

With regard to Coimbatore textile mills, I have one request to make to this Government. Let us form a committee—let us forget politics—and see which are the mills whose production could be diversified. For argument's sake let us take that this Government itself takes over the mills. There is a lot of pressure from different quarters for the Government taking over the mills. The Government cannot allow the unemployed persons to rot. The only solution is to take to new lines and see whether it will not be possible to diversify their production. There is a demand for nylon, terrylene and other types of cloth. Cloth of this type can be produced. I am quite sure that there will be a realistic appraisal of the problem and I have full faith that this Government will reach a correct decision. Money is being pumped into the Fourth Five-Year Plan. So far as Tamil Nadu is concerned, we have very brilliant scope. If the departments are properly toned up and if my suggestions are accepted, the Small Scale Industries Corporation run by the Government will come out with a clean record and give a profit or at least wipe out the deficit to a certain extent.

Thank you, Sir.

* திரு. மு. க. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் பலரும் தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னால் தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி இல்லை, தென்னகத்தில் பல நூற்பாலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன, அவைகளைத் திறப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அப்படி அவை மூடிக் கிடப்பதற்குக் காரணம் எல்லாம் தமிழக அரசுதான் என்ற தோரணையில் எதிர் கட்சியில் உள்ள பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னால் தொழில் துறை உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதை பல புள்ளி விவரங்கள் நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 1966-ம் ஆண்டு உற்பத்தியான பொருள்களின் மதிப்பையும் 1968-ம் ஆண்டில் தமிழகத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியான பொருள்களின் மதிப்பையும் பார்த்தால் தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னால் தொழில் உற்பத்தியில் அதிகப்படியான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

உதாரணத்திற்குக் கூறவேண்டுமென்றால் வார்ப்பட உற்பத்தி 1966-ஐ விட 876 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காஸ்டிக் சோடாவை எடுத்துக் கொண்டால் 62,232 டன் 1966-ம் ஆண்டை விட சென்ற ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. சிமெண்டை எடுத்துக் கொண்டால் 102,573 டன்கள் அதிகமாக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இரசாயன உற்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 13,809 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். கந்தக அமிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 12,294 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். பஸ் பாடி கட்டுகிற தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் 1966-ஐ விட 1,158 எண்ணங்கள் அதிகப்படியாக நாம் தயார் செய்திருக்கிறோம். சைக்கிள் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ஐ விட சென்ற ஆண்டு 1,134,745 அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதேபோல் பஸ்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய டயர் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் 192,726 டயர்கள் 1966-ல் இருந்ததைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். பஸ் டயர்களுக்கு வேண்டிய ப்யூப் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ஐ விட 328,207 அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். டீஸல் என்ஜீனை எடுத்துக்கொண்டால் 4,183 டீஸல் என்ஜின்கள் 1966-ஐ விட அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம்.

இந்த அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னால் தொழில் துறையில் நல்ல அபிவிருத்தி இல்லை, இந்த அரசு தொழில் துறையில் அதிகமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று கூறிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு, உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும் என்று நம்புகிறேன். தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு தொழில் துறையில், பல துறைகளில் 1966-ல் இருந்ததைவிட 1968-ல் உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரூபக மூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பிரதானமாக பேசப்பட்ட பொருள், நூற்பாலைகள் தமிழகத்தில்தான் அதிகமாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன, இவற்றிற்கு காரணம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பதவி யேற்ற தமிழக அரசுதான் என்று குற்றச்சாட்டுதான்.

நூற்பாலைகளுக்கும் மாநில அரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? தமிழகத்தில் ஒரு 12,000 கதிர் உள்ளதொரு நூற்பாலையை அமைக்க வேண்டுமென்றால் அந்த நூற்பாலையை அமைப்பதற்குரிய அனுமதியை கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய அரசினிடத்தில் இருக்கிறதா அல்லது மாநில அரசினிடத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசினிடத்தில்தான் இருக்கிறது. 10,000 கதிரை 15,000 கதிர்களைக் கூட்ட வேண்டுமென்றால், 15,000 கதிர்கள் கூட்டவேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் மத்திய அரசினிடம்தான் அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது. சரி. ஒரு நூற்பாலையைத் துவங்கியாகிவிட்டது. அந்த நூற்பாலையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் மத்திய அரசுக்குப் போகிறதா அல்லது மாநில அரசுக்குப் போகிறதா என்று பார்த்தால் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி மூலம் அத்தனை வருமானமும் மத்திய அரசுக்குத்தான் போகிறது. நூற்பாலைகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமான வரி மத்திய அரசுக்குத் தான் போகிறது. மாநில அரசுக்கு இந்த நூற்பாலையிலிருந்து என்ன வருமானம் வருகிறது என்றால் 150 ரூபாய் தான் தொழில் வரி ஒன்று தான் கிடைக்கிறது. மில்லை அமைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு அந்த மில்லிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையும் மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டு மாநில அரசுக்கு ஒன்றுமே கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இது அரசியல் நோக்கத்தோடு சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டு என்றுதான் கூறுகிறேன்.

ஒரு மில்லை கட்டியானுகிற அதிகாரத்தை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அந்த மில்லிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட இந்த நாட்டில் உள அபிவிருத்தி கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தில்தான் நமது அரசாங்கம் 256 லட்சம் ரூபாய்க்கு பாங்க் காரண்டி கொடுத்திருக்கிறது என்றால் இது மாநில அரசு செய்த

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

[1969 மார்ச் 11]

மிகப் பெரிய உதவி என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னகத்தில் மட்டும், குறிப்பாக தமிழகத்தில் மட்டும் நூற்பாலைகள் மூடிக்கிடக்கக் காரணம் என்ன? எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதுபோல் தென்னகத்தில் இருக்கிற மில்கள் பெரும்பான்மையும் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்தான், நூற்கக்கூடிய மில்கள்தான்.

வி.ப.
1-00

உத்தரப்பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம், குஜராத் மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கும் மில்கள் “காம்போலிட் மில்கள்”, அதாவது நூற்று அவர்களே நெய்யக்கூடிய மில்களாயிருக்கின்றன. அவர்களே நூலைத் தயார் செய்து நெய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் வட மாநிலங்களுக்கு நூல் அனுப்பும் ஏற்றுமதி குறைந்தது. அந்தக் காரணம் மட்டும் மல்ல. இங்கே 22 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் என்ன காரணம்? அந்த மில்களின் உரிமையாளர்கள் “பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனிகள்” என்று வைத்துக் கொண்டு அதில் மேனேஜிங் டைரக்டர்களாகயிருப்பவர்கள், “லிமிடெட் லிமிடெட் கம்பெனி” என்று தங்களின் குடும்பங்களின் பெயரால் ஒரு நூற்பாலை தொடங்குகிறார்கள். அந்த மேனேஜிங் டைரக்டர் பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனியிலுள்ள நயம் பஞ்சகளை தங்கள் பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனிக்கு, குடும்பங்களின் மில்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அங்கே யிருக்கும் வேஸ்ட் காட்டனை தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராக உள்ள மில்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் நூல், நூற்பாலை எப்படி அபிவிருத்தி அடைய முடியும். தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராகயிருக்கும் மில்களில் வேலை பார்ப்பதும் கிளார்க்கு களையும், மேனேஜர்களுடைய தங்களுடைய சொந்த மேனேஜ்மெண்டில் இருக்கும் மில்களின் நிர்வாகத்திலும், பொறுப்பிலும் ஒப்படைத்து மோசடி செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; பப்ளிக் லிமிடெட் மில்லில் தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மில்களின் ஸ்பெர் பார்ட்ஸ் சாமான்களையெல்லாம் பப்ளிக் லிமிடெட் மில்லின் பெயரால் வாங்கி தங்களுடைய சொந்த மில்களுக்கு மாற்றிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் பப்ளிக் லிமிடெட் நூற்பாலைகள் மூடப்பட்டு கிடக்காமல் வே என்ன செய்ய முடியும்? இவைகளைக் கவனிக்க மத்திய சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாநில அரசின்மீது ஒரேயடி யாகக் குற்றம் சாட்டுவது தவறு என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித் துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துறை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டம் நாங்குனேரியில் ரெட்கார்னெட் மணல் இருக்கிறது. அந்த உலோகத்திற்கு உலகத்திலும், வட இந்திய தொழிற்சாலைகளிலும் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. இட அமைப்பு 150 அடி அகலத்தில் 4 மைல் நீளத்தில் இருக்கிறது. மைனிங் லீஸ் ஆக்ட்டின்படி 1 பங்கு அகலமும், 4 பங்கு நீளமும் இருந்தால்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்றிருக்கிறது. 150 அடி அகலமுள்ள இடத் தில் மைனிங் லீஸ் ஆக்ட்டின்படி லேசென்ஸ் பெற்று நடத்த முடியாது. தமிழகத்திலுள்ள ரெட்கார்னெட் மணல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகவும், வடமாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகவும் கூடிய சூழ்நிலையில சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது என்ன திருட்டுத்தனம் நடக்கிறது என்றால் பக்கத்திலே யுள்ள பட்டா நிலத்திற்கு லேசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு, தங்களுடைய நிலத்தில் குவாரி செய்யாமல், சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தில் இருப்பதைத் திருட்டுத்தனமாக வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ் வாறு செய்வதால் சட்டம் கெடுவதோடு சர்க்கார் வருமானமும் பாதிக்கப் படுகிறது. எனவே, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தொழில் துறை இயக்குநரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோயில்பட்டி தாலுகாவில் வைப்பாற்றங்கரையில் ஆயிரக்கணக்கான டன் அளவில் Rutile ore கிடைக்கிறது. நிறைய அளவிற்கு டிட்டேனியம் ஆக்ஸைடு தயார் செய்ய முடியும். இதில் தமிழக அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

தூத்துக்குடியில் மீன் இலாகாவில், இந்தியாவில் Agar Agar பற்றுக குறையாக இருக்கும் நேரத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு அகரகர் தயார் செய்து அனுப்பப் பேஸ் மட்டம் வரை கட்டிப் போட்டு விட்டார்கள். மூலப்பொருள் கள் கடலிலே ஏராளமாக இருக்கிறது. என்போன்ற ஏற்றுமதியாளர்கள் தூத்துக்குடி கடலிலேயுள்ள கடற்பாசியை எடுத்து ஜப்பானுக்கு அனுப்பி இல், அவர்கள் அதைக் கொண்டு அகரகர் தயார் செய்து அமெரிக்காவுக்கு அனுப்புகிறார்கள். தமிழக அரசு ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் தொழிற்சாலை யின் வேலைகளை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்து விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் உப்பு சம்பந்தமாக தொழிற்சாலை பற்றி கண்டிருக்கிறது, பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறது. உப்பு தொழில் ரூப ஆலோசகரைப்பற்றியும் கண்டிருக்கிறது. இதில் என்ன திருட்டுத் தனம் நடக்கிறது என்றால், உப்பு தொழில் ரூப ஆலோசகர் என்ற பதவி யை வகித்து வருபவர்கள், உப்புவங்கன் போடுவதற்கு லாயக்கான இங் களைத் தெரிந்துகொண்டு, தங்கள் குடும்பத்தினர் பெயரால் உள்ள கம்பனி களுக்கு அந்த இங்களைக் குத்தகைக்குத் தர வேண்டுமென்று மனுச் செய்திருக்கும் செய்தி எங்குத் தெரிகிறது. இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தூத்துக்குடி பகுதியில் ஆண்டுக்கு 10 மாதங்கள் உப்பு உற்பத்தியாக்கக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு தப்ப வெப்ப நிலை இருக் கிறது. அங்கே ஸ்டேட் லாஸ்ட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷனை அமைத்து, லீனாகக் கிடக்கும் நிலங்களை உப்பு உற்பத்திக்குக் கொண்டுவிட்தால் சீனத், ஜப்பான், பொட்சியம் குளோரைட் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதில் தமிழக அரசு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உரத் தொழிற்சாலைக்கு மனுச் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுதிருக்கும் நிலை என்னவென்றால், டாடா கம்பனியார் 200 கோடி ரூபாய் மூல தனம் போட்டு வட இந்தியாவில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்க முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் முயற் சிக்குப் பாதகமாக இருக்கும், தமிழக அரசுக்கு அனுமதி கொடுத்தால்; ஆகவே அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை டெல்லியில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழக அரசு போராடியாவது அந்தத் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற் சாலைக்கு அனுமதி வாங்க ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கூறி இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, இப் பொழுது இருக்கும்படியான தொழில் மானியக்கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே பல கட்சி அங்கத்தினர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். வழக்கம்போல, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பழைய பல்லவியையே பாடிக்கொண்டிருந் தார்கள். நாளாகநாளாக புத்தி திருந்துமோ என்று நான் நினைத்தேன். பழையமாதிரியே பழைய கதையையே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். சாங்கிரஸ் குட்டிச்சுவர்க்கிவிட்டது, நாங்கள் இரண்டு வருஷங்களிலே சாதித்த லிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களிலே என்னென்ன காரியத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அரசியல் பண்பு இருப்பதாக நாங்கள் நினைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் என்ன, ரொம்ப வேகமாகச் சொல்கிறார்கள். 17 வருஷங்களாக குட்டிச்சுவர் ஆக்கிவிட்டார்கள், இரண்டு வருஷங்களாகத் தான் அற்புதமான காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்பு கிறேன். 1951-ஆம் வருஷத்திலிருந்து இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் புற்றிய புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டது. 1951-ஆம் வருஷத்தில் 70 புள்ளியாக இருந்தது 1967-ஆம் வருஷத்தில் 240 புள்ளியைக்கும் ஆகி யிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்ன

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 11]

வென்றால், இந்த நாட்டிலேயிருந்து வேண்டாம், வெளிநாட்டிலே உள்ள தொழில் நிபுணர்களைக் கொண்ட சுமிட்டி நியமித்து அவர்களைக் கொண்டு வந்து காண்பித்து, அவர்கள் தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்திலே, 20 வருஷங்களிலே இங்கே எந்தவிதமான தொழிலும் நடக்கவில்லை, குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது, இந்த இரண்டு வருஷத்திலேதான் சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் சொன்னார்கள் என்றால் நான் அரசியலிருந்தே விலகிக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

எனவே, பொறுப்புற்ற தன்மையிலே பேசிக்கொண்டு, மலிவான விளம்பரத்திற்காகப் பேசிக்கொண்டு, பழைய அரசியல் கட்சிகளையும், இருக்கும் படியான வேலை செய்த அதிகாரிகளையும் தவறாகப் பேசிக்கொண்டும் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. மக்களின் பிரதிநிதிகளாகயிருந்து கொண்டு, பொறுப்பு உணர்ந்துதான் பேச வேண்டும். குட்டிச்சுவராக்கி விட்டார்கள், குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டார்கள், என்று சொன்னால், சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒன்றுமே வேலை செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள் என்றால், இப்பொழுது இருப்பது அவர்களுடைய அமைச்சரவை தானே? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டியதுதானே, அப்படி எடுக்காமலிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இவர்களும் அவர்களுக்கு உள்வாக இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட முடியாதா? தவறைச் செய்தவர்கள் மீது இவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தபிறகு அவர்களிடது ஏன் நடவடிக்கை எடுத்து நடத்தவில்லை? அதற்கு அவர்களும் உதவியாக, உள்வாக இருக்கிறார்கள். என்ற குற்றச் சாட்டை ஏன் சாட்டக்கூடாது? மலிவான விளம்பரத்திற்காக, 17 வருஷங்களாக, 20 வருஷங்களாக காங்கிரஸ்காரர்கள் குட்டிச்சுவர் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும்படியான குற்றச்சாட்டுக்கை, பொருத்தமற்ற, பொறுப்பில்லாத குற்றச்சாட்டுதானே தவிர, பொறுப்புள்ள குற்றச்சாட்டாக இருக்க முடியாது என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒன்று நான் சொல்லுகிறேன், தமிழகத்திலே 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு எவ்வளவோ பிற்போக்காயிருந்த நிலையை, 70 புள்ளியாக இருந்ததை 240 புள்ளிகளாக கொண்டுவந்து நிரூபித்த பெருமை காங்கிரஸ் கட்சியைத்தான் சாரும். இவர்கள் வந்தவுடன் இந்த இரண்டு வருஷங்களில் என்ன சொல்லுகிறார்கள், மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள், மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள், மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள் என்று சொன்னால் உங்களுக்கு என்ன வேலை என்று கேட்கிறேன். எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுங்களேன். மத்திய சர்க்கார் சொல்லும்படி செய்யச் சக்தியில்லை என்றால் ஓடிவிடுங்களேன், யார் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலையில் பொறுப்புற்ற தன்மையிலே எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்க வேண்டாம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குள் உள்ள அதிகாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதன்படி ஆட்சியை நடத்தி வந்தார்கள் என்றால் சரியாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் படியான நிலையிலே இரண்டு வருஷங்களாக என்னென்ன புதிய திட்டங்களைச் சொன்னார்கள், சைக்கிள்கள் அதிகமாகப்போயிற்று என்று சொன்னார்கள்.

நீங்கள் வந்து லேசென்ஸ் கொடுத்தா சைக்கிள்கள் அதிகமாகி இருக்கின்றன? 10, 15 வருஷத்திற்கு முன்னால் நாங்கள் திட்டம் போட்டோம், லேசென்ஸ் கொடுத்தோம், அதன் காரணமாக, 10,000, 20,000 மாகியது. 20,000—30,000 மாகியது. 30,000 இலட்சமாகி இருக்கலாம். வெளியிலே போய் மக்களிடத்திலே சொல்லிக்கொள்ளலாம், “பார்த்தீர்களா? நாங்கள் செய்துவிட்டோம், செய்து விட்டோம்,” என்று இங்கே மன்றத்திலே பொறுப்பான நிலையிலேதான் பேசவேண்டும்மென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாரம்பரியத்தை எல்லாம் சொன்னார்கள். காங்கிரஸினுடைய பாரம்பரியத்தை நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம். எங்களுக்குத் தெரியும்,

1969 மார்ச் 11]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

உங்களுடைய பாரம்பரியம், நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது இட்டிலி கொண்டு வந்து காட்டின பாரம்பரியம் எனக்குத் தெரியும். இது மாதிரி எந்த சபையிலும் நடந்திருக்காது. இன்றைக்கு பொறுப்புள்ள பதவியிலிருப்பவர்கள் அன்றைக்கு இட்டிலியெல்லாம் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். ஏன், இரும்பைக் கொண்டு காட்டுவீர்கள், “பார்த்தீர்களா, நாங்கள் செய்த இரும்பை”, என்று. உப்பைக் கொண்டு வந்து காட்டுங்கள், தூத்துக்குடியிலிருந்து எடுத்த உப்பு என்று. அதையும் காட்டினாலும் காட்டுவீர்கள். எங்களுடைய கங்கிரஸினுடைய பாரம்பரியம் மிகப் பெரிய பாரம்பரியம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது, அதை உலகமே அறியும். வெள்ளைக்காரனே அறிந்திருந்தானே, எங்களுடைய பாரம்பரியத்தைப்பற்றி. யாரிடம் இந்த ஆட்சியைக் கொடுத்தால் சரியாக நடக்கும் என்று அறிந்துதான், எங்கள் பாரம்பரியத்தைப் பார்த்து தானே கொடுத்தான். நீங்கள் அதைப்பற்றி பேசுவதானால் அது தவறாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது என்ன பொறுப்போடு நடந்து கொண்டீர்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியாதா? அதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே இந்த காரியத்தைச் செய்தால் மக்களுக்கு அதிகமாக சேவை செய்ய முடியும். அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நிலையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். தொழில் வளம் பெற்றால்தான் நாட்டிலே மக்கள் வாங்கும் சக்தி ஏறுமே தவிர, இருக்கும் தவிர, தொழில் வளம் பெறாத நாட்டில் மக்களிடத்திலே வாங்கும் சக்தி இருக்காது. இன்றைக்கு ஜனத்தொகை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஜனத்தொகை பெருகி வரும்படியான ஒரு சமயத்திலே, விஞ்ஞானம் வளரும்படியான ஒரு சமயத்திலே, நாம் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டால் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க முடியுமோ அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போடவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைப் போட்டால் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாகும் என்று சொல்வார்களானால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இரண்டு வருஷத்திலே நாட்டிலே தொழில் மந்தம் இருக்கிறது என்பதை நாங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இங்கு, தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது, அகில உலகத்திலும் இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. அந்த தொழில் மந்தம் எங்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்தத் தொழில் மந்தத்தை நிவர்த்தி செய்ய நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டோம். நாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று அதைச் சொல்வீர்களானால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதே நாட்டிலே இருக்கும் மாநில அரசு, நல்ல நிலையிலே நடவடிக்கை எல்லாம் எடுத்து, துரிதமாக, மிகவும் திறம்பட செயல்பட்டு வந்தது. அந்த நல்ல நிலையிலே இருந்து வந்த தமிழக அரசு ஏன் இன்றைக்கு பிற்போக்காகிவிட்டது. ஏன் இந்த பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. நீங்கள் பதவி ஏற்ற பின்னர் எந்த பிரச்சினையையும் அணுகுவதற்குப் பயப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் எந்தப் பிரச்சினையையும் அணுகவில்லை. காரணம் பயம். இதைத் தொட்டால் அவர்களுடைய மனது கெட்டு விடுமோ அதைத் தொட்டால் இவர்களுடைய மனது கெட்டு விடுமோ என்று பயப்படுகிறீர்கள். அந்தக் குற்றத்தைத்தான் நான் சாட்டுகிறேன். எதையும் நடத்துவதற்கு உங்களிடம் சீரான திட்டம் கிடையாது. தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள், 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னால் பேசியிருக்கிறார்கள். “தேரியமாக வாருங்கள், தொழில் திறக்க”, என்று. அப்படியானால் இரண்டு ஆண்டுகளாக பயம் இருந்தது என்று ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இவர்கள் வந்தவுடனே முதலீடு அபிவிருத்தி அமைந்திருக்குமானால், இப்பொழுது ஏன் கூப்பிடுகிறார்கள், “தேரியமாக வாருங்கள்,” என்று. இவ்வளவு நாட்கள் “சாம்பில்” பார்த்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன இரண்டு வருடத்திலே. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். ஸ்டிரைக், முன்னாலே கங்கிரஸ் காலத்திலே, எத்தனை நடந்தது, எத்தனை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் வந்து, தரிமப் பிரடிக்கள் வந்து,

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 11]

இந்தக் காலத்திலே எத்தனை நாட்கள் தொழில்கள் சிறப்பான நடந்தன என்பதெல்லாம் தெரியும். 1966-67-லே 107 ஸ்ட்ரைக்குகள் தான் நடந்தன. 1967-68-லே 325 ஸ்ட்ரைக்குகள் நடந்தன. முன்னாலே ஆறு இலட்சம் மணி நேரங்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். 1967-68-லே அதை விட 4 பங்கு அதிகமாக இழந்திருக்கிறார்கள் இவர்கள்.

நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்தப் பிரச்சினையையும் நேரடியாக அணுகி, அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்பதுதான். உதாரணமாக கோவையிலே உள்ள பஞ்சாலையை எடுத்துக்கொள்வோம். நாட்டிலே உள்ள பஞ்சாலையைக் கணக்கெல்லாம் நெருக்கடி இருந்தாலும் இந்தியாவில் எத்தனை ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன? அதிலே பாதி தமிழ்நாட்டிலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாதியிலே கோவையிலே, 26, 27 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் திறப்பதற்கு எங்களுக்குப் பொறுப்பில்லை என்று சொல்லியிருக்கலாமே; மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள், அன்றே, மத்திய அரசே அந்த மில்களைத் திறந்துவிடுங்கள், எங்களுக்கு ஒன்றும் பொறுப்பு இல்லை," என்று சொல்லியிருக்கலாமே. அவர் திருச்சியிலே அந்த ராத்திரியிலே கையெழுத்துப் போட்டார். இதில் எங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை, மத்திய சர்க்காரே கவனிக்கட்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் ஒரு வரியிலே முடிந்திருக்கலாமே. இப்பொழுது இவர்கள் ஆலோசனை சொல்லவைண்டியிலே. வேசென்ஸ் கொடுப்பது மத்திய சர்க்கார், வரி வாங்குவது மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். பூனை கண்ணை மூடினால் பூலோகம் இருண்டுவிடும் என்று சொல்வது பொறுத்தமற்ற வாதம். அப்படிச் சொல்வதானால், அன்று ஏன் கையெழுத்துப் போட்டார்? பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகாயத்திலே பறந்து போய் உணவு அமைச்சரவர்கள் பணம் வாங்கி வந்தார் என்று பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அதற்கொரு பத்திரிக்கை, பெரிதாகப் போடுவதற்கு. "பறந்து போனார் மேலே பார்த்தீர்களா? எங்களுடைய அரசு இப்படியெல்லாம் செய்தது என்று போடுகிறார்கள். ஆகாயத்தில் பறந்து போகாமல் நடந்தா போவார்கள்?"

அதே கட்சியைச் சேர்ந்த, அல்லது அதே வீட்டிலுள்ளவர்கள் போட்டுள்ள துண்டு பிரசுரத்தைப் பாருங்கள். "விழிப்புற்ற தமிழர் சமுதாயம் இனி தாங்காது. லீனர்களின் வாய்விச்சு இனி பலிக்காது. அண்ணாவின் ஆட்சி அடிமை ஆட்சி" ஒரு பிரசுரத்திலே இவ்வாறு போடப்பட்டுள்ளது. அதைப் போட்டவர்கள் நாம் தமிழர் கட்சி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒமிந்து போயிற்று என்று நினைத்தார்கள். எந்த நிலையிலோ பதவிக்கு வந்தார்கள். "ஆலைகளைத் திறக்க அதிகாரமற்ற அரசே ஆட்சியை விட்டுக் கேழே இறங்கு" காங்கிரஸ்காரர்கள் போடவில்லை. இதை எல்லாம் போட்டு, "தனித் தமிழ்நாடு" என்று கேட்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் இந்த காரியத்திலே நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டது, இது கையாலாகாத சர்க்கார் என்ற குற்றத்தை நான் சாட்டுகிறேன். "மூடிய மில்களைத் திற என்றால், அதிகாரமில்லை, நல்ல திட்டங்களைப் போடு என்றால், அதிகாரமில்லை, அதிகாரமில்லை, அதிகாரமில்லை என அல்லறும் அண்ணா ஆட்சியே அதிகாரமில்லாத உனக்கு ஆட்சி பீடம் எதற்கு?" காங்கிரஸ்காரன் போடவில்லை, நாம் தமிழர் கட்சிகாரன் போட்டிருக்கிறான். "ஆட்சியை விட்டுக் கேழே இறங்கு அல்லது அதிகாரமனைதன் பெற்றிட சுதந்திரத் தமிழ்நாடு பிரகடனப்படுத்த" இந்தப் போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்குமானால் (திரு. கா. வேழேந்தன் குறுக்கே) அச்சடித்து நிலைப்படி முன்னாலே ஒட்டியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கொடுக்கிறேன். "பிரஸ் இருக்கிறதா, அங்கு போய் பார்த்தீர்களா" என்றால், கிருபானந்த வாரியாரை கையெழுத்துப்போட்டு உங்களுக்கு நேரிலே அனுப்பிறா?" என்று கூட கேட்டார்கள். ஆகா, பார்த்தீர்களா உங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள்.... (திரு. கா. வேழேந்தன்: அதைப் படிப்பதற்கு அனுமதி வாங்கியிருக்கிறா?) நான் படிப்பதற்காக வரவில்லை. இருக்கும்படியான நிலையைச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இதிலே இருக்கிறது, அதைச் சொல்

1969 மார்ச் 11]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கிறேன். நீங்கள் புள்ளி விவரத்தைக் காட்டுகிறீர்கள், நான் இந்த விவரத்தை காட்டுகிறேன். வேண்டுமானால் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறேன்

நூல் ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே 27 ஆலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. மகாராஷ்டிராவிலே 12 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார், அங்கு ஒரு சலுகை, தமிழ்நாட்டிற்கு வேறு ஒரு சலுகை என்று கொடுக்கவில்லை. அங்கே என்ன சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேதான் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சலுகைகளை வைத்து மகாராஷ்டிரா 12 ஆலைகளை திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 6 மில்கள் திறக்கப் போவதாக பத்திரிகை வாயிலாக நாங்கள் அறிகிறோம். நீங்கள் ஏன் திறக்கவில்லை. அதைக் கேட்டால், ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார், அதனால் 8 கோடி நஷ்டம் என்று. நான் கிராமத்திலே இருந்து வந்தாலும் எனக்குக் கொஞ்சம் புள்ளிவிவாக் எனக்குத்தெரியும். 12 மில்கள் இப்பொழுதுதான் திறந்திருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்குள்ளே 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டமா? 10 நான் ஆயிற்று அவற்றைத் திறந்து. அதற்குள் 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டமா? 12 மில்களைத் திறந்து விடலாமே 8 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு. இது யானைக்கு அல்லா போட்ட கதையாக இருக்கிறது. நாமோ தவறு செய்கிறோம், அவர்கள் சக்தியைக் கூட பாராட்டாமல் 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், இந்த 12 மில்லுக்கு 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் ஆச்சரியப் பட்டேன் . . .

திரு. ஏ. எம். இ. ராஜா : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது கூறியது, மராட்டிய மாநிலத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும், இந்தியா யுனெடெட் மில்ஸ் என்கிற ஆலைகள் ஐந்தை அரசு எடுத்து நடத்திவருகிறது, அதில் நட்பம் என்றேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர், தெரியாமலோ அல்லது தவறாகவோ நான் சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லுகிறார்கள். மராட்டியத்திலே கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மராட்டிய அரசு ஐந்து மில்களை இந்தியா யுனெடெட் மில்ஸ் என்கிற பெயரில் நடத்திவருகிறது. இந்த மூன்று ஆண்டில் நட்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அது சுமார் எட்டு கோடி என்று தான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆகவே, இப்பொழுது எட்டு கோடி நஷ்டத்தில் மூடப்பட்டிருக்கிறது (குறக்கீடு) ஐந்து மில்கள் நடத்தி லாபத்தில் நஷ்டமாக இருக்கலாம். (சிரிப்பு) பாலன்ஸ் ஷீட்டை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தெரியும். அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு கோவையில் என்ன நடக்கிறது? 45 மில்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகள் நூல்கள் விற்பனையாகின்றன. இரண்டு, மூன்று ஷிப்டிலிருந்து, நாலு ஷிப்டுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். 85 மில்களுடைய ப்ரொடக்ஷன் எவ்வளவோ அவ்வளவு இந்த 45 மில்களில் நடக்கிறது. 90 சதவிகிதம் நடக்கிறது. 25 மில்களோ, 27 மில்களோ மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன. அவர்கள் பழைய இயந்திரங்களையே வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால், நடத்த முடியாத நிலைமை இருக்கலாம். நஷ்டம் ஏற்படுவதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. சில மில்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். இந்த 15 லட்சம் காணுது. 51 சதவிகிதம் மாநில சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு 49 சதவிகிதம் மத்திய சர்க்காரை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி, அப்படி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, இந்த மில்களைத் திறக்க இத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும், நாங்கள் அதில் இத்தனை போடுகிறோம், நீங்கள் இத்தனையைக் கொடுங்கள், முதலாளிகள் இவ்வளவு போடுவார்கள் என்று சொல்லும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் இந்த அரசாங்கம். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று அவர்கள் பேரில் பழியைப் போட்டு கையை கழுவவது சரியில்லை. ஆற்றிலே கொடுவதாக இருந்தாலும், அளந்து கொட்ட வேண்டும்.

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 11]

வரிகளை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலையில், அமைச்சர் சொன்னார்கள், மகராஷ்டிராவிற்கு அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் பார்த்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்., குஜராத் மகராஷ்டிராவில் நடப்பது போல நடக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு இந்த 15 லட்ச ரூபாய் போதாது. அதை வைத்துக்கொண்டு நடத்த முடியாது. அவர்களுக்கு இது ஒரு நாளைக்குக் கூடப் போதாது. மூடியிருக்கும் மில்களை நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு கணக்குப் போட்டு, இவ்வளவு முதலீடு தேவை, எப்படி முதலீடு தேடுவது என்பதற்கான திட்டம் சரிவர இல்லாததால், இவை தேக்கிக் கிடக்கிறது. இது சாதாரண விஷயம் அல்ல. ஒரு மில் மூடிக்கிடக்கிறது என்றால், ஆயிரம் குடும்பங்கள் தொல்லைக்குள்ளாவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியும் குறைகிறது, வாழ்க்கைத்தரம் குறைகிறது. வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் இது பாதகமானது. ஒரு காரி போய்க்கொண்டே இருக்கிறது என்றால், சட்டென்று அதை நிறுத்திவிட்டால், அந்த ஸ்பீடே எடுக்க வெகு நேரமாகும். நம்முடைய டிஸ்சியத்தை அடைய முடியாது. தொழில் வளர்ச்சி, வளரும் சமுதாயத்தில், நிற்காமல், தூங்காமல் நடக்கவேண்டும். திட்டங்களைப் போட்டு இப்படி இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுங்கள். மத்திய சர்க்கார் மீது பழி, மத்திய சர்க்கார் மீது பழி என்று போடுவது, அல்லது வேறு ஏதாவது பழி போடுவது என்பது கூடாது.

முதலீடு போடத் தயங்குகிறார்கள். ஏன்? வேலை நிறுத்தம் பல விதமான தொழிற்சங்கங்கள்—இதையெல்லாம் பற்றி லேபர் டிமாண்டில் பேசவேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் காரியங்களில் சர்க்கார் தலையிடாமல் இருக்கும் காரணத்தால், இவ்வளவு தூரம் தேக்கம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வேறு கருத்துக்குபோய் விடுவதற்கு முன்னர், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தைப் பற்றி ஒன்றை அறிய விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் என்றார்கள். அதே போல கோவையில் எட்டு ஆலைகள் மூடப் பட்டு இருந்தபோது அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நாங்கள் தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களை, மாட்டியடித்தில் மில்களைத் திறக்க முயற்சிகள் செய்யப் படுகின்றனவே அதைப் போல நம்முடைய மாநில அளவிலும் செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டோம், அதற்கு திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அது நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறது. நாமும் அப்படிப் பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுவது முடியாத காரியம் என்று சொன்னார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்காரோடு சேர்ந்து நாங்கள் மத்திய சர்க்காரை இன்னும் வற்புறுத்தி இவைகளை திறக்கச் செய்ய தூண்டுதலாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். மத்திய சர்க்கார் உடன்பட்டு, மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க முன் வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒரு இடத்திலே கூட, மத்திய சர்க்கார் உதவி புரியவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இப்படிச் செய்வது மாநில அரசு செய்யவேண்டும் என்னும் போது, மத்திய சர்க்கார் தட்டிக் கழிக்க ஏதுவாக ஆகிவிடாதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தலை யீட்டிற்கு மிக மிக நன்றி. ஒரு திட்டத்தைப் போடுங்கள். 51 சதவிகிதம் நம்முடையது., மத்திய சர்க்கார், அவர்கள் பிடியில் சிக்காமல் அவர் களுடைய பங்கு 49 சதவிகிதம் என்றும் போட்டு, ஒரு திட்டத்தை போட்டுக் கொடுங்கள். மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போடவேண்டுமானால், சண்டை போடத்தயாராக இருக்கிறேன். ஒன்றுமே இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்வது எப்படித்தரும்? இன் னொன்று, திரு. வெங்கட்டராமன் சொன்னார் என்றார்கள். அப்பொழுது நான் சட்டசபையில் இல்லை. அவர் எதோ சொல்லியிருப்பார். ஏன், உங்கள் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அண்ணா சொன்னதையே ஞாபகப்

1969 மார்ச் 11]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

படுத்த விரும்புகிறேன். எதையாவது பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைக் கேட்டால், திரு. வெங்கட்டராமன், மத்திய சர்க்காரை காட்டுகிறார்கள். இந்த சர்க்கார் என்ன செய்தது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார் அண்ணா.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவில்லை என்று கூறியிருப்பார்கள் அண்ணா அவர்கள். வேறு விதமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களோடு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வரவேண்டும் என்றுதான் துணைக்கு அழைக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் மனசிலே சுத்த மில்லையே ! (சிரிப்பு) அதுதானே கஷ்டம். சரி சேர்ந்து செய்கிறோம். என்ன சொல்லீர்கள் ? பார்த்தீர்களா செய்து விட்டோம் என்பீர்கள். எழுச்சி நாள் நடத்துவீர்கள். எழுச்சி நாள் நடத்தினீர்களே, காங்கிரஸ் காரனைக் கூப்பிட்டீர்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எழுச்சி நாளுக்குக் கூப்பிட்டோம். கூப்பிட்டபோது, மதுரையில், திரு.காமராஜரை, “எழுச்சி நாள்” என்று நாங்கள் என்ன செய்யட்டும் என்று கேட்ட காங்கிரஸ்காரர்களை, “தூங்குங்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் என்னவோ கேட்டார்கள். இவர் என்னவோ சொன்னார். அது கிடக்கட்டும். மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தால் கேட்போம். இன்றைக்கு நெல், விலையையே எடுத்துக் கொள்வோம். நான் நேற்று திரு. ஜகஜீவன் ராம் அவர்களைச் சந்தித்தேன். கேட்டேன். 60 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்றேன். அது விவசாயினுடைய பிரச்சினை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நேற்று மத்திய அமைச்சரை தனியாகப் போய்ச் சந்தித்ததன் மர்மம் என்ன ? எங்களோடு சேர்ந்து ஏன் வரவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இத்தனை மணிக்கு வா என்று சொன்னீர்களா ? சொல்லவில்லையே. என் இஷ்டப்படி வரமுடியுமா ? யார் என்று கேட்டால் எப்படி ? நான் ஒன்றும் பயந்தவன் இல்லை. யாராக இருந்தால் என்ன, பிரம்ம மினிஸ்டராக இருந்தாலும் பார்ப்பேன் எனக்கு என்ன பயம் ? தைரியம் இருந்தால், இத்தனை மணிக்கு வா என்று கூப்பிட்டிருந்தால், வந்திருப்பேன். பயப்பட்ட ஆள் கிடையாது. அவரை வந்தவுடனேயே கேட்டேன். இரவெல்லாம் சாப்பிட்ட பிறகு ராஜபவனத்தில் பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “இரவெல்லாம் சாப்பிட்டபிறகு என்றீர்களே ? இரவெல்லாமா சாப்பிட்டார்கள் ? (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அடிப்படையான பிரச்சினை விவசாயிகளுடையது. திரு ஜகஜீவன் ராம் அவர்களைக் கேட்டேன், ஐயா உங்கள் மாநிலத்தில் ரூ. 56 என்று சொல்லும்போது. இங்கே மட்டும் ரூ. 43 தான் என்று கேட்டேன். அவர், “என்னை அவர்கள் கேட்கவே இல்லை” என்றுார்கள். (குறுக்கீடு) ஆமாம் ; விவசாயம் இல்லாமல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் வராது. வயிற்றுக்கில்லாமல், இண்டஸ்ட்ரீஸ் எது ? நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இனி காங்கிரஸ்காரன் குட்டிச் சுவர் பண்ணி விட்டான், குட்டிச் சுவர் பண்ணி விட்டான் என்று அமைச்சர் சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. நான் முன்பே சொன்னேன். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. ஒரு நிபுணர் கமிட்டியைப் போட்டு, 20 வருஷ காலத்தில் காங்கிரஸ் நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கியதா ? அல்லது உங்களுடைய இரண்டு வருஷ ஆட்சியிலே நான் குட்டிச்சுவரானது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிதான் நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கியது என்று தீர்ப்பு கிடைக்குமானால், நான் அரசியலை

[திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 11]

விட்டே விலகிவிடத் தயாராக இருக்கிறேன். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று முன்பே சவால் விட்டிருக்கிறேன். பெருந்தன்மையாக, என்னமோ சொன்னோம் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்கு நிபுணர் கமிட்டியைப் போடத் தேவையில்லை. அகில இந்தியப் புகழ் வாய்ந்தவரும், அரசியலில் நெடுநாள் இருந்தவரும், தமிழ்நாட்டின் மதிப்புமிகு திரு. காமராஜ் எம்.பி. அவர்கள் திருச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். “நாம் போட்ட மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் மூலமாக ஏழை ஏழையாகவே இருக்கிறான், பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாக மாறுகிறான்” என்று கூறியிருக்கிறார். அவரைவிடப் பெரியவர் யாரும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் கேட்டது வேறு, அவர் சொல்வது வேறு (சிரிப்பு) அப்படியா திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள்? என்னுடைய பத்து வருட ஆட்சியில் நாடு குட்டிச் சுவராகப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள்? பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனான ஏழை ஏழையாகவே இருக்கிறான் என்று ஏதோ சினிமாவில் டயலாக் சொல்வது போல் திரித்துக் கூற வேண்டியதில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நானும் சினிமா வசனம் எழுதவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கம்பராமாயணம் காலட்சேபம் செய்ய வேண்டியதில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கம்பராமாயண காலட்சேபமா செய்கிறேன். நான் கேட்பதெல்லாம் என்னவென்றால், நாம் மத்திய சர்க்காருடன் ஆக்கபூர்வமான முறையில் போராட வேண்டும். நமக்குரிய பங்கைக் கேட்கவேண்டும். பாரத தேசம் ஒன்று, இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரம் மிக முக்கியம், இந்த நாட்டினுடைய பாதுகாப்பும் முக்கியம், இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வு முக்கியம், பொருளாதார முன்னேற்றம் முக்கியம் என்ற நிலையில் நியாயமான காரியத்திற்காக நாம் உரிமையைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சண்டை போட்டுக் கூட வாங்கிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். “ஒன் வே டிராஃபிக்” என்று சொல்வார்களே அதுபோல அல்ல. நீங்கள் ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நோடியாக மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டும். கோவையில் ஏன் மில் திறக்கப்படவில்லை சில மில்காரர்கள் சௌகரியமாக நடத்திக்கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் பக்கத்தில் பேர்காமல் அவர்களை ஆதரிக்கும் நிலை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. பல மில்கள் மூடிய நிலையில் உள்ளன. இந்த சட்டசபை கூட்டம் முடிந்த பிறகாவது அந்த மில்களை மீண்டும் திறப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எங்கள் கட்சி அதற்குப் பூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கும் என்று கூறி, என் கட்சி கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொளுள்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, தொழில்துறை மானியத்திலே ஆளும் கட்சிதயைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், இந்தத் துறை சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு, வரியற்ற வருமானத்தை ஒரு அரசு கொண்டு வருவதற்கு சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துறையை நடத்திச் செல்லக்கூடிய அரசு அலுவலர்கள் எல்லாம், கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன சிறந்த கருத்துக்களை ஏற்று உற்சாகத்தோடு ஆண்டுக்காண்டு ஜனநாயக நாட்டிலே வரி போடாமல் வருமானத்தைப் பெருக்கி, மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பாடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இத்துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் நான் நன்றி தெரிவிக்கக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

தொழில் துறை சிறந்த முறையில் நம் நாட்டிலே பெருக வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொடக்கத்திலே, “இதில் அரசியல் வேண்டாம், கட்சிப் பிரசாரம் வேண்டாம், நாட்டுக்கு நன்மை செய்வோம்” என்று நல்ல சூளுத்தோடு ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். அவருடைய உரையின் முடிவும் சுபமாக இருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் எனக்கு ஏமாற்றத்தையே தந்தார்கள். ஏதோ தொழில் வளர்ச்சிக்கு புள்ளிவிவரங்கள் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றிப் பேசப்பட்ட காரணத்தாலோ என்னவோ புள்ளிவிவரங்களை மறந்துவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழில் வளத்தில் எதிர்க்கட்சியும் நல்ல ஆர்வம் காட்டுகிறது என்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டை வளமுள்ளதாக மாற்றுவதற்கு உறுப்பினர்கள் சொன்ன ஏராளமான கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். “ஒவ்வொரு தொழிலையும் இன்னும் சிறப்பான முறையில் நடத்தவேண்டும் அரசாங்கம் தக்க கவனம் எடுக்க வேண்டும்” என்ற கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஓர் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “லாபம் வரக்கூடியதா இல்லையா என்பதற்கு அதி காரிகளை மட்டும் நம்பாமல், மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் இணைத்து நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும்” என்று யோசனை கூறினர். தொழில் துறையினர் அங்கத்தினர் சொன்ன கருத்துக்களை குறித்து வைததுக் கொண்டு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி சட்டமன்ற உறுப்பினர், “தமிழ் நாட்டில் கனிவளம் எங்கெங்கு கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சிறந்த திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். தொழில் துறையினர் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, எங்கெங்கு கனிவளம் கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், “ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்று செயல்பட்டு, அரசாங்கத்தின் ஷாப்பில் இருக்கும் சிறு தொழில்களில் நல்ல இலாபம் வர வேண்டும் அப்படி லாபம் வரவிட்டால் வராததற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து தக்க பரிகாரம் காண வேண்டும்” என்று தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தும், சர்க்கார் நடத்தும் தொழில்கள் அதிகமாகி, நல்ல முறையில் நடைபெற்று, நல்ல இலாபம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னது எனக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தருகிறது.

நாம் எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், உறுப்பினர்கள் கூறிய பெரும்பாலான காரணங்கள் உண்மை. அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பல அங்கத்தினர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தையே சொன்னார்கள். நம்முடைய நிறுவனங்கள் மிகத்திறமையாகச் செயல்பட வேண்டுமானால், அலுவலர்கள் தொழில் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களாக ஆக வேண்டும். சாதாரண நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் தொழில் துறையில் பங்கு பெறுவதைவிட தொழில்துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் பங்கு பெற வேண்டும். மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் இதைச் சொன்னபோது, இந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொண்டார்கள். “தொழிலில் அனுபவம் உள்ளவர்களே தொழில் நிர்வாகத்தில் பங்குபெற வேண்டும்” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயம் பரிசீலிக்கும்.

தொழில் வளத்தை நாம் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், “தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். தொழில் மந்தம் நாடு முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலக சந்தையிலும் பரவியிருக்கிறது. ஏதோ குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளில்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

இது வருவதில்லை; சில குறிப்பிட்ட கட்சி ஆட்சியில் வருவதில்லை. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், ஒவ்வொரு நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், சில தொழில்களுக்கு பாதகங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். இது அந்தத் தொழில் துறையில் ஏற்படக்கூடிய தொழில் மந்தம் என்கிறோம். இதைப் போக்குவதற்கு நாம் தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு கருத்தை என்னுடைய தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டதை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பலமாக எதிர்த்தார்கள். மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். தொழில்துறை வளரும்போது மத்திய அரசின் உதவி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமாகத் தேவை என்று கூறுவதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒருகாலும் மறுக்க மாட்டார்கள். அவரும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்பவர்தான். தமிழ்நாடு வளமுடையதாக மாற வேண்டும் என்பதில் அவருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்காக அவரும் போராட வேண்டும். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கிறது. டெல்லி ஆட்சியிலே காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கிற காரணத்தாலே பூரணமாக எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய உதவி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். எங்களோடு சேர்ந்து அவரும் போராட முன்வர வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதையெல்லாம் மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கிக்கொடுத்திட பூரணமாக போராடத் தயாராக இருக்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் அங்கே இருக்கலாம்: நாளைக்கு நாங்கள் அங்கே வரலாம். தொழில் முன்னேற்றத்தில் அரசியலே வேண்டாம். தொழில் முன்னேற்றத்திற்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தம் வேண்டாம். நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது, தொழிலதிபர்கள் உங்களை ஆதரிப்பார்கள், நாங்கள் அந்தப் பக்கம் வந்த பிறகு எங்களை ஆதரிப்பார்கள். தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் கட்சி அரசியல் இல்லை. தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக காங்கிரஸ் கட்சி பூரணமாக உதவி செய்து, மத்திய அரசிடமிருந்து உதவியை வாங்கிக் கொடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த ஜனநாயகப் பண்பை மாலை நேரத்திலும் வெளியில் காட்ட வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர்களின் மகாநாட்டுக்கு நான் அண்ணா அவர்களுடன் சென்றிருக்கிற நேரங்களில் எல்லாம் கண்டு இருக்கிறேன். நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்றில்லை, காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநில அரசுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட—என்னிடம் சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள் என்று தூண்டிவிட்டு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உரத்த குரலில் “நமது மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவை, தொழில் வேண்டும். வேலன்சு கொடு என்று டெல்லியிடம் வந்து கேட்டு நிற்காத அளவில் நாங்களே தொழில் வளர ஆவன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள உரிமை தரப்படவேண்டும்” என்று கோர வேண்டும். அப்படிக்கேட்பது தவறு என்று சொல்ல வேண்டாமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், மத்திய அரசிடம் சில அதிகாரங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். நாம் சமஷ்டி ஆட்சி முறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதிகாரம் தேவையில்லை என்று சொல்லமாட்டேன். நாடு முழுவதும் தொழில் சீரான வளர்ச்சி அடைய அவர்களிடத்தில் சில பிடிப்பு வேண்டும். ஆனால் அவர்களிடம் இருக்கும் அதிகாரம் நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியைத் தடை செய்வதற்காக, காலம் தாழ்த்துவதற்காக இருக்குமானால் அதை மாற்றியாக வேண்டும் என்று டெல்லியிடம் கேட்கிறோம். அது தவறும் அல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

இந்த ஆட்சி வந்தது முதல் என்ன செய்தது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இதுதான் வாடிக்கையாகக் கேட்கக் கூடிய கேள்வி. நாங்களும் வாடிக்கையாக பதில் அளித்தாக வேண்டிய கேள்வி. ஆனால் உண்மை என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். நாம் தொழில் அதிபர்களிடம் இருந்து மனுக்களைப் பெறுவதற்கும், அந்த மனுக்களின் மீது சிபார்சு செய்வதற்கும், அது பற்றி கடிதங்கள் எழுதிக்கொண்டிருப்பதற்கும் தான் அதிகாரம் அளிக் கப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மனுக்களைப் பரிசீலித்து முடிவு சொல் லக்கூடிய அதிகாரம் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நாமே பெற்றுக் வேண்டும் என்கிற முயற்சியில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் என்பனபோன்ற கட்சிப் பிரிவு இல்லாமல் எல்லோரும் ஒருமுகமாகப் பாடுபடவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு என்ன என்ன தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக் கிறது என்கிற புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் படித்திருப்பார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஒரு பாராட்டு? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை, ஏன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது? என்கிறார்களே, உறங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை விழிக்க வைத்திருக்கிறோமே அதைப்பாராட் டுகார்களா? நமக்கு ஏராளமாக ரசாயன உரம் தேவைப்படுகிறது, அதற்காக திட்டக் கமிஷனிடம் அனுமதி பெற்று தூத்துக்குடியில் ரசாயன தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முன்வந்திருக்கிறோமே அதை ஆதரித்து ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொன்னார்களா என்றால் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் வந்த பிறகு அப்ளிகேஷன் போட்டார்களா? ஏதோ நல்லவேளை காங்கிரஸ் கட்சி காலத்திலேயே அப்ளிகேஷன் போடப்பட்டிருந்தது, அதற்காக நன்றி, அதை நாங்கள் வந்தவுடன் தொடர்ந்து வற்புறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஒரு வார்த்தை, நன்றி சொன்னீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படித்தான் பேசவேண்டும். ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துப்பேசிவிட்டால் வெளியில் ஆபத்து.

இன்னும் அதிகமான திட்டங்கள் நமது தமிழகத்துக்கு வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தொழில்துறைகளை “வாருங் கள் வாருங்கள்” என்று நான் அழைத்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னால் இருந்த அமைச்சரும் தான் அழைத்தார். அப்போது யாரும் வரவில்லை என்று பொருள் இல்லை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. பலவிதமான வங்கிகளும் பணம் கொடுத்து உதவ முன் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு புதிய தொழில்களைத் துவக்க தொழில்துறைகள் முன்வரவேண்டும் என்பது நம் கருத்து. டெல்லி ஆட்சி குறுக்கிட்டாலும் நாம் குறுக்கிடமாட்டோம். அதிகமான தொழில்கள் ஏற்பட்டாகவேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்தாக வேண்டும். இதுதான் எங்கள் கருத்து.

நான் முன்பும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த அரசியல் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களுடைய அரசியல் கொள்கைகள் நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பாதிக்கக்கூடாது. அரசியல் கொள்கை கள் மேடையில் இருக்கட்டும். தேர்தல் காலத்தில் வரட்டும். அரசியல் கட்சிகளின் சித்தாந்தங்கள் தொழில்துறையின் ஊடே, அதன் வளர்ச்சி யினுடே புகக்கூடாது என்பதைக் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் தொழில் வளர்வதற்கு எல்லாவகையான உதவிகளையும் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

யார் இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறார்கள், உங்களுடைய கொள்கையில்தான் சந்தேகம் அடைகிறார்களே என்பதாகச் சொல்லலாம். அது உண்மை அல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நாள்தோறும் தொழில் அதிபர்கள் என்னிடம் வந்து கூறிக்கொள்வது எல்லாம்—நாங்கள் இன்ன தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம், நீங்கள் ஆதரவு தாருங்கள், டெல்லிக்கும் சிபார்சு செய்யுங்கள் என்பதாகவும், நாங்கள் இன்ன தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறோம், நீங்கள் ஆதரவு தாருங்கள் என்பதாகவும் தான் இருக்கின்றன. யாரும் எங்கனிடம் இங்கே நாங்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்கமாட்டோம் என்றோ, இங்கே உள்ள தொழிலை வேறு மாநிலத்திற்குக் கொண்டு போகப்போகிறோம் என்றோ சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் சொல்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களை எல்லாம் விட நம்முடைய மாநிலத் தொழிலாளர்களின் திறமைதான் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று என்னைச் சந்திக்கிற தொழில் அதிபர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே உற்சாகத்தோடு தொழில் ஏற்படுத்த ஆர்வம் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த உற்சாகத்தைக் குன்றச் செய்யும் வகையில் நாம் பேசுவது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இம்பீரியல் டொபாகோ கம்பெனியார் வந்து இன்னும் அதிக அளவில் இங்கே தொழிலை விரிவு படுத்த விரும்புகிறோம், டெல்லி யிடத்தில் சொல்லி எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள் என்கிறார்கள். இப்போது டையர்கள் கிடைக்காமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், டன்லப் கம்பெனியார் வெளிநாட்டு உதவியுடன் இன்ன இன்ன வகையில் இங்கே நாங்கள் தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறோம், எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள் என்கிறார்கள். இன்னும் டிராக்டர்களை எடுத்துச் கொண்டால் இப்போதுதான் நமது விவசாயத் துறையில் டிராக்டர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற புரட்சிகரமான மாறுதல் வந்திருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். செக்கோஸ் லொவாக்கியா நாட்டு உதவியுடன் இங்கே அதிகமான அளவில் டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்ய விரும்புகிறோம், டெல்லியிடம் சொல்லி அனுமதிபெற்றுத்தாருங்கள் என்பதாகக் கேட்கிறார்கள். இதுதான் அன்றாடம் என்னிடம் தொழிலதிபர்கள் கேட்கின்ற நிலைமை. இன்றுகூட நான் இங்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு தொழிலதிபர் சந்தித்து—நான் இன்ன தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தமிழகம் தொழில்துறையில் முன்னணியில் நிற்க இந்த அரசு ஆவன செய்யும். அதிகமான அதிகாரம் அதன் காரணமாகத்தான் தேவை என்று வற்புறுத்திவருகிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அன்றைக்கு எங்கள் பக்கம் இருந்த தொழிலதிபர்கள், இன்று உங்கள் பக்கம் இருப்பார்கள், நாளை நாங்கள் வந்தால் எங்கள் பக்கம் வருவார்கள் என்பதாக. நான் அவர்கள் யார் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவில்லை. தமிழகத்தை தொழில்வளம் நிறைந்ததாகச் செய்கிற எங்கள் முயற்சிக்கு மக்கள் ஆதரவு வேண்டும். அவர்களது துணை இந்த ஆட்சிக்கு நிச்சயம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் புதுத் தொழில்கள் தோன்றுவதற்கு என்ன என்ன உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிந்துவர ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு அறிக்கை தயாரித்தார்கள். அந்த ஆலோசனையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். அந்த அறிக்கையும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தொழில் அதிபர்கள் கேட்பது எல்லாம் கேரளத்தில் கொடுக்க வில்லையா, மைசூரில் கொடுக்கவில்லையா அதுபோல குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். என்பதுதான். அதைப்பற்றியும் பரிசீலித்தோம். அங்கே உற்பத்திச் செலவே குறைவாக இருக்கிறது. நாம் கூட அவர்களிடம் இருந்தும் வாங்குகிறோம். நம்முடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. என்றாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலதி

1969 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

பர்களுக்கு இந்த உண்மையை எடுத்துக் காட்டியதோடு கூட, அரசாங்க அளவில் மின்சாரவாரியத்தையும் இணைத்து ஒரு குழு அமைத்து எந்த எந்தப் பகுதியில், எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எப்படி எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி பரிசீலிக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு தெரிந்ததும் முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசைக் குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் சில புள்ளி விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். நாம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தும், அதற்கு நிலம் கொடுக்கத் தயாராய் இருந்தும், பணம் கொடுப்பதற்குத் தொழில் அதிபர்கள் தயாராய் இருந்தும், அதில் பங்குபெற அரசாங்க இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் தயாராய் இருந்தும் டெல்லியில் காலதாமதம் ஆகிறது. இது சரிதானா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சரிதான் என்று ஒத்துக் கொள்கிறாரா? இதற்குப் பதில் நீங்கள்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய முயற்சியிலே கொஞ்சங்கூட நாம் காலத் தாமதத்தவ்வே.

சில நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஒரு தொழிலதிபர் சொன்னார், அல்லாய் அன்ட் ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்காக இங்கே நெடுங்காலமாக முயற்சி செய்தோம், கிடைக்கவில்லை, இப்பொழுது உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அதைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து எர்த் மூலிங் மெஷின், புல்லேசர்கள் போன்றவை வாங்குவதற்குப் பதிலாக இங்கே அவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம். எந்த ஆட்சியிலும் இதைச் செய்யலாம், எந்த ஆட்சி என்று கவலைப் படவில்லை, மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதுதான் இங்கே முக்கியம். டெல்லியிலேதான் லைசென்ஸ் கொடுப்பதிலே தாமதம் இருக்கிறது, யார் பெறுவது என்பதிலே போட்டியிருக்கிறது என்றால் என்ன பொருள்?

இன்னொரு தொழிலதிபர் சொன்னார், இந்த நாட்டிலே ஒரு வாட்ச் பேக்ரி தொடங்கலாம் என்று சொன்னார். இதைத்தவிர ஒரு எலக்ட்ரானிக் கம்ப்யூட்டர்ஸ் உற்பத்திசெய்கிற தொழிற்சாலையைத் தொடங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்னொருவர் கிழக்கு ஜெர்மனியின் ஒத்துழைப்போடு எலக்ட்ரானிக் கம்ப்யூட்டர்ஸ் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்கே நிற்கிறது? எங்கே தடைபடுகிறது? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதற்காக வாதாட வேண்டும்.

மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து ஒரு தொழிலதிபர் வந்தார், உங்கள் தமிழ் நாட்டிலே மின்சார வாரியம் மிகச் சிறந்த முறையிலே வேலை செய்கிற காரணத்தாலே வேண்டிய மின்சார பல்புகளைத் தயார் செய்வதற்கான எங்கள் கம்பெனியின் கிளைகளை இங்கே திறந்து மின்சார பல்புகளைத் தயார் செய்து தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் ஆட்சிக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் பெருமையை பார்த்து ஒடோடி வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பண்பு, அந்த ஆர்வம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். இவையெல்லாம் நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் நம் தமிழ் நாட்டினுடைய வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபடவேண்டுமென்பதற்காகத் தான்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பஞ்சாலைப் பிரச்சினை, நூல் பிரச்சினை இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாகவே அதைப் பேச வேண்டுமென்று பேசிப் பேசி வருகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அது தீர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். பேசவேண்டுமென்பதல்ல.

[1969 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுதுதான் தீர்வுண்டு மென்று எண்ணங்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கூற்று எல்லாம் இதற்குப் பரிகாரம் காண முயற்சி எடுக்கக்கூடிய வகையில் இல்லாமல் இந்த ஆட்சி வந்தது இந்த ஆட்சி வந்தது என்றே சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நானும் சொல்லலாம். இந்தப் பிரச்சினை, இந்த மூடுவிழா 1967-க்கு பிறகு ஏற்பட்டதல்ல, 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த மூடுவிழா நடைபெற்றது. இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் புள்ளிவிவரங்களோடு பேசினார்கள், நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பஞ்சாலைப் பிரச்சினைப் பற்றி உள்வ வருத்தத் தோடு பேசினார்கள்.

ஆனால் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா, மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா என்று கேட்டார்கள். மராட்டியத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதுபோல் நாமும் செய்யவேண்டுமென்று உண்மையிலே சொன்னால் மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் எதையோ நினைத்துக்கொண்டு மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா என்று சொன்னதுதான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. நானும் பார்த்தேன். அதிகாரிகளும் முதலிலே சென்று பார்த்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய படி நானும் பார்த்தேன். நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்துங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அவர்கள் இலாபத்திலே நஷ்டம் என்று என்னமோ சொன்னார்கள், அது எனக்கும் புரியவில்லை. நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்தவேண்டும். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலை மேம்படுத்தவும் நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அடுத்த ஆண்டு நஷ்டம் வந்ததால் ஏன் வந்தது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறையாகச் சொல்லமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே நூற்பாலைவையும் நெய்யும் ஆலையும் பொறுத்த வரையிலே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு கொள்கையை ஏற்று நடத்தி வந்தார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியாதவரு என்பது பொருளாதாரு பிரச்சினை. அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றியதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சினையை எப்படிச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்பது தெரியும். ஸ்பின்னெல்லைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய நாட்டிலே உள்ளதில் 23 சதவீதம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்றன. ஆனால், அங்கே கார்போலிட் மில்ஸ் இருக்கின்றன. நூலை நூற்றவுடன் அதை நெய்யக்கூடிய வசதியும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. நெய்யப்பட்டவுடன் விற்பதற்கேற்றவகையில் சந்தையும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதுதான் அவர்களுக்கு அதிலே வெற்றி, அந்தக் கொள்கையை இங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்று நடத்தாத காரணத்தாலேதான் இந்த இழப்பு நமக்கு. கட்சி வாதம் பேசாமல் அவர்கள் அப்படிச் செய்திருந்தால் இந்த இழப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்காது.

பவர்லும்ஸைப் பொறுத்தவரையிலுங்கூட மற்ற மாநிலங்களோடு நம்முடைய மாநிலத்தைப் பார்த்தால் நம்மிடம் இருப்பது 4 சதவீதம்தான். மீதம் 96 சதவீதம் உற்பத்தி செய்யப்படுவது அல்ல, வெளிநாட்டிலிருந்தோ மாநிலங்களிலிருந்தோ பெறக்கூடிய சூழ்நிலையைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. பல உறுப்பினர்கள் நல்ல புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துப்பேசினார்கள், எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி.

பஞ்சை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்குத் தேவையான பஞ்சில் இங்கே பெறக்கூடிய நிலை 20 சதவீதம்தான். மீதமுள்ள 80 சதவீதம் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. நூற்பாலை என்று எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய மாநிலத்திலே எவ்வளவு செலவு அதிகமாகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் வெளி இடங்களிலிருந்து இங்கே வருவதற்கு ஒரு ஃப்ரைட் சார்ஜ், உற்பத்தி

1969 மார்ச் 11]

[திரு செ. மாதவன்]

செய்த பிறகு மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்புகின்றபொழுது ஒரு ஃப்ரைட் சார்ஜ் இப்படியெல்லாம் ஆவதாலேதான் நூற்பாலைகள் இப்பொழுது கொஞ்சம் கஷ்டப்படுகின்றன.

நம்முடைய மொத்த நூலிலே 50 அல்லது 60 சதவீதம் வெளி நாடுகளிலிருந்து, அதாவது வெளிச் சந்தையை நம்பித்தான் நாம் இருக்கவேண்டி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருப்பதாலேதான் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது.

வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபொழுது, வரியைக் குறைத்துவிட்டார்களே, நீங்கலும் குறையுங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுதாவது குறைத்தவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இங்கே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அடிக்கடி கோபமாகப் பேசுவார்கள். ஒரு அறிக்கையை அவர் வெளியிட்டாலும் கூட வெளியில் உள்ள அவருடைய கட்சித் தலைவர்கள் தமிழ்நாட்டின் சார்பாக இந்த வரி பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று அறிக்கை விட்டார்களா? தங்களுடைய கட்சிக் கூட்டத்திலாவது அதை வற்புறுத்தினார்களா? எங்களுடைய ஆட்சியிலே நானும், முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களும் அங்கேயுள்ள தொழில் அமைச்சரையும், முதலமைச்சரையும் பார்த்து வாதாடி இருக்கிறோம். முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நாங்கள் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் எதை எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்களே, அதையாவது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? உற்பத்திச் செலவு எப்படி எப்படி அதிகமாகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

எக்ஸைஸ் டியூட்டி என்று போட்டார்கள். 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டிற்குள் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே 33 சதவீதத்தில் இருந்தது 300 சதவீதத்திற்கும், 500 சதவீதத்திற்கும் கூடியிருக்கிறது. இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று பலமுறைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது? அதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்தவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கொடுத்ததற்கு நன்றி. ஆட்சேபணியில்லை. எந்த அளவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது யாரைப் பாதிக்கிறது இதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை.

அந்த அறிக்கை வந்தவுடனே ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பி எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது, எந்த எந்த அளவுக்கு இலாபம் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் அறிவுதற்கு முயற்சி செய்தோம். அது கிடைத்ததற்குப் பின்னாலே பார்த்தால் தமிழ்நாட்டுக்கு ரூ. 15 கோடி வருவதில் அந்த விதிவிலக்கிலே லட்சக்கணக்கிலேதான் வரும் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. இது ஓரளவுக்குக்கூடப் போதுமானதல்ல. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள் கம்போலிட்டில் மில்களுக்கும், பவர் லூம்ஸ்களுக்கும்தான். நூற்பாலைகளுக்கு அதிகச் சலுகைகள் இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் டெல்லிக்குப் போக இருக்கிறோம், அங்கே சொல்ல இருக்கிறோம். இன்ன இன்ன சலுகைகள் தந்தால்தான் நூற்பாலைகளுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல இருக்கிறோம்.

அதற்கும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முக்கியமான காரணம், நம்மிடத்தில் இருக்கிற மொத்த மில்களில் 175 ஆலைகள் நூற்பாலைகள் மட்டுந்தான்; 24 மில்கள்தான் நெய்யும் ஆலையும் சேர்ந்தவை நூற்பாலைக்கென்று தனியாகக் கணக்குப் போட்டு அதற்கு வரி விலக்குக் கொடுக்க மத்திய அரசு முன் வந்தால்தான், நூற்பாலைப் பிரச்சினையை ஓரளவாவது தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்திருக்கிறது என்று நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். 33.3 சதவிகிதமாக இருந்த அந்த

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

வரி 500 சதவிகிதம் அளவுக்கு கடந்த மூன்றாண்டுகளிலே ஒரு வரி இலக்கை மட்டும் அதிகப்படுத்தி இருக்கின்ற நிலையிலே அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படாது எப்படி நடக்க முடியும்? வரி போடுவதே தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஒரு தொழில் நன்றாக நடைபெறும்போது எப்படி சர்க்கார் வரி போட்டு அந்தத் தொழில் மூலம் பலன் பெறுகிறதோ அதே போன்று அந்தத் தொழிலுக்கு ஆபத்து என்று வரும்போது அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளைத் தரவண்டுமென்பதுதான் உண்மை நிலை. அந்தத் தத்துவத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. “நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், காங்கிரஸ் கட்சி என்ன செய்தது” என்று கேட்க முடியும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படியே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, இரண்டு ஆண்டு காலம் கேட்டும் மன நிறைவு ஏற்படவில்லையா, மறந்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இப்போதாவது, ஊழல்கள் இருந்தாலும் அதை மறந்து விட்டு நீங்கள் நல்ல முறையிலே நடத்துங்கள் என்று சொன்னார்கள் என்பதற்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஊழல்களை மறந்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. சொல்வதை கன்ஸ்ட்ரக்ட்டிவ் ஆகச் சொல்ல வேண்டும் இன்ன இன்ன தவறுகளைச் செய்தார்கள் என்று சொல்லவேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். அப்படியே ஊழல்கள் இருந்தாலும் வந்திருக்கின்ற நீங்கள் அவற்றையெல்லாம் போக்குங்களுகேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : “நீங்கள் அதையெல்லாம் மறந்து விட்டு நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும்” என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். நிச்சயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் முதலிலே எங்களைத் திட்ட வேண்டும்; திட்டி முடிந்த பிறகு இன்னின்ன காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சேர்ந்து சொல்லுவதுதான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடமை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அப்படி நடந்து கொண்டதாகத்தான் நினைவு.

இந்த ஆட்சி வந்த உடனேயே நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் கட்சிப் பிரச்சினையாக எடுக்காமல் இருக்கான குழுக்களில் நிபுணர்களையும், தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பங்கு பெறச் செய்தார்கள். அத்தகைய ஒரு சிறந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் குழு என்ன பரிந்துரை செய்தது? நிர்வாகத் திறமை திறைவு காரணமாகவும், பண வசதி இல்லாத காரணத்தாலும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தக் குழு பரிந்துரைத்தது. இந்த இரண்டு ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு உடனடியாக நிறைவேற்றினோம். பண வசதி இல்லாத மில்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 222 54 லட்சம் (இரண்டு கோடிக்கு மேல்) பணம் வாங்கித் தரும் பொறுப்பை ஏற்று 5 ஆலைகள் நடைமுறையில் செயல்படத் தொடங்கின. சில ஆலைகளில் நிர்வாகம் சரியல்ல என்ற நிலை இருந்ததன் காரணமாக நிர்வாகத்தில் திறமை படைத்தவர்களை, வேறு ஆலைகளை நடத்துபவர்களை அழைத்து நீங்களே இவற்றுக்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆலை அதிபர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நிர்வாகத் திறமையைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறவில்லையே, காரியம் நடந்ததா என்று கேட்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பொதுப் பிரச்சினை. நான் முன்னாலே சொன்ன நூற்பாவைப் பிரச்சினை தீர்ந்தாலொழிய இதிலே ஒரு முடிவு காண முடியாது. இவற்றை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளும் வருகின்றன. எந்த நேரத்தில் எப்படி ஏற்று நடத்துவது? அதற்கான பொருளாதார வசதி என்ன? அதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில மாநிலங்களில், பொருளாதார வசதி அதிகமாக இருக்கும் மாநிலங்களில் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பி 49 சதவிகிதம் 51 சதவிகிதம்—49 சதவிகிதம் 51 சதவிகிதம் என்று சொன்னார்கள். அது சொல்லு

1969 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

வதற்கு எளிதாக இருக்கிறது. கேட்பதற்குக்கூட இனிமையாக இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை வேறு. டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி ஒரு ஆலையை ஏற்று நடத்த முன் வந்தால், அதற்கான பணத் தேவை எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டால், அதற்குப் பிறகுதான் 'எவ்வளவு' என்ற பிரச்சினை வரும். இருக்கிற பிரச்சினை எல்லாம் எடுப்பதற்கு முன்னால் மத்திய ஆட்சிச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டிற்கு மத்திய ஆட்சி ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற ஆலை நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்ற உண்மை நிலை இருந்தால்தான் நாங்கள் அதை ஏற்போம், இல்லாவிட்டால் ஏற்கமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இந்த நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையைக் காண்பதற்காகத்தான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக மூன்று குழுக்களை நியமித்தோம். அந்த மூன்று குழுக்களும் அறிக்கை தயாரித்துத் தந்திருக்கின்றன. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் எந்த ஆலையை எடுப்பது என்பது முடிவாக வேண்டும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த 26 ஆலைகளையும் இனிமேல் நடத்த முடியாது என்று தெளிவாகத் தெரியும்போது அந்த ஆலைகளை யாருக்கும் அஞ்சாமல் முடிவெடுங்கள் என்ற நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய விரிப்பணம் விரயமாகாமல் இருப்பதில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸ்டீம் தொழிலாளர்களிலே 16,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும் என்ற காரணத்திற்காக மக்களுடைய விரிப் பணத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்ற நல்ல ஆலோசனையைச் சொன்னதற்காக என்னுடைய நன்றி. பஞ்சாலைப் பிரச்சினையில் இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம்சுடத் தயங்காமல் அதிக அக்கறையோடு பிரிவாடு பரிசீலித்து, தொழிலாளர் தலைவர்களுடைய ஆலோசனைகளை எல்லாம் பெற்று அதற்கு நிச்சயம் முயற்சிகள் எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நன்றாக நடைபெறக் கூடிய ஆலைகளின் அதிபர்கள் முன்வந்து பண வசதி இல்லாத காரணத்தாலேயே அல்லது நிர்வாகக் குறைவு காரணமாக மூடப் பட்டுவிட்ட ஆலைகளை அவர்களை எடுத்துத் தங்களுடைய ஆலைகளுடன் இணைத்து நடத்து முன் வந்தால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் சம்பந்தத்தைத் தருகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி எடுத்து நடத்துகிறபோது அப்படியப்பட்ட ஆலைகளுக்கு வருமான வரிப் பிரச்சினை வருகிறது. இரண்டு ஆலைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து நடத்தும்போது வருமான வரியிலே பாதிப்பு ஏற்படலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கும் இந்த அரசாங்கம், நம்முடைய துணைப் பிரதமர் அவர்களிடம் (நிதியமைச்சர் அவர்களிடம்) வாதாடி அப்படியப்பட்ட ஆலைகளுக்கு வருமான வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்க இந்த அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு எடுத்து நடத்தும்போது ஏற்கனவே உள்ள கடன் தொல்லைக்கு நிவாரணம் காண வேண்டாமா என்ற கருத்தையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து, மராட்டிய மாநிலத்தில் உள்ளது போல், அப்படியப்பட்ட கடன் பளு எடுத்து நடத்தக்கூடியவர்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு அன்றாடச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டி நடத்தும்முறையிலே ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் தயாரித்து வருகிறது. இந்த நூற்பாலைப் பிரச்சினையிலே எல்லாத் தரப்பிலும் அங்கத்தினர்கள் மிகுந்த கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது நம்முடைய அடிப்படையான தொழில்; பல்லாண்டு காலமாக நடைபெற்று வரக்கூடிய தொழில், அதற்கு ஆக்கம் தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே இந்த அரசு அக்கறையுடன் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு தொழில் வளர்ச்சியே ஏற்படவில்லையா? இதுதான் பெரிய பிரச்சினை. அரசியலுக்குச் சுவையான பிரச்சினை, ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா இடத்திலும் மந்தம் இருக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்த ஆட்சி ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கொடுக்கப்படுகின்ற பட்டியல்கள், அறிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஒன்றுமே படிப்பதில்லையோ என்று மக்கள் நினைத்துக்கொள்வார்களோ என்றுதான் நான் கவலைப்படுகிறேன். ஏராளமான தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும்போது இவர்கள் ஒன்றுமே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்று மக்கள் நினைத்துக்கொள்வார்களே என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. அவர்கள் அவ்வாறு பேசுவது உண்மையா என்று பார்த்தால், இல்லை—இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் விரிவாகச் செயல்படத் துவங்கியிருக்கின்றன. கார்ப் பரேஷன் தலைவரிடத்தில் கூடச் சொன்னேன்—ஒவ்வொரு யூனிட்டிலும் அங்குள்ள தொழிலாளர்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவர்களிடையே ஆற்றலில் நம்பிக்கை வைத்து சம்பளம், கோரிக்கை எழுப்புவது தான் அவர்களுடைய உரிமையென்று நினைக்காமல் அவர்களுக்கும் இந்த தொழிலிலே பங்கு உண்டு; உரிமையுண்டு. இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தமான தொழில் என்ற எண்ணம் ஏற்படும் திட்டத்தை தயாரியுங்கள் என்று அவரிடத்தில் சொன்னேன். அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஸ்டேட் எய்டு இன்ஸ்டீரீஸ் ஆக்டின் கீழ் சிறு தொழில்களுக்கு ஏராளமான கடன் கொடுக்கிறார்கள். பிணைவியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறது, மத்தியில் இருக்கிறது. பம்பாயில் இருக்கிறது. உலக பிணைவியல் இன்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது. இவைகள் மூலம் ஏராளமான கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதைப் பார்த்தால் கூட இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு கொஞ்சம் கூடச் சணக்கம் ஏற்படவில்லை, தொழில் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் சிறு தொழில்கள் கொண்டு வர வேண்டும், அதிலே பதிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் படித்தப் பார்த்திருந்தால் கூடத் தெரியும். 1966-ம் ஆண்டில் சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை 10,436. 1967-ம் ஆண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறைத்து விட்டது என்று சொன்னது போல் 11,831 ஆகியிருக்கிறது. 1968 டிசம்பர் வரை 14,200. எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் தொழில்கள் குறைந்து வருகின்றன என்று? அவர்கள் இந்தப் புள்ளி விவரத்தை வைத்துப் பேசுகிறார்களா அல்லது அவர்களிடத்தில் வேறு புள்ளி விவரம் இருந்தால் என்னிடத்தில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 'எங்கள் ஆட்சியில் ஆண்டுதோறும் 100, 200 என்றுதான் தொழில்கள் எண்ணிக்கை வளர்ந்தன, உங்கள் ஆட்சியில் ஆண்டுக்கு ஆயிரம் என்ற அளவில்தானே வளருகின்றது, ஆண்டுக்கு இரண்டாயிரம் என்ற அளவுக்கு வளர வேண்டும்' என்று கூறுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுடைய ஆட்சியில் 100, 200 என்றுதான் தொழில்கள் ஏற்பட்டன, உங்களுடைய ஆட்சியில்தான் ஆயிரக்கணக்கில் வளருகின்றன என்ற இந்தப் பேச்சுத்தான் வேண்டாமென்று கூறுகிறேன். எங்களுடைய ஆட்சியிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தொடர்ச்சியாக நீங்களும் செய்து கொண்டு வருதாகச் சொன்னால் அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நாங்கள் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள ஏன் மறுக்கிறார்கள்?

1969 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து பேசும்போது அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இங்கு இல்லை. அன்றைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் பலமுறை பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறோம். இன்றும் அவர்களைப் பாராட்டத் தயாராயிருக்கிறோம். அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிற சேவையை யாராலும் மறக்க முடியாது. அப்படியிருக்க நாங்கள் பாராட்டுவதில்லையே என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. பி. லி. கருத்திருமன் : நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள். உங்கள் தம்பிமார்கள் “குட்டிச்சுவர், குட்டிச்சுவர்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதை இந்த நேரத்தில் மறந்திருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன். அதையே இன்னும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படித்தொழிலில் வளத்தைப் பெருக்கலாம் என்பது பற்றி ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள்.

கனி வளத்தைப் பயன்படுத்தலாம். எங்கெங்கு அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன என்பது பற்றி பல உறுப்பினர்கள் யோசனை சொன்னார்கள், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் நல்லமுறையில் யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவை.

சேலத்தில் இன்று “பெல்லட்டைஸேஷன் பளாண்ட்” தொடங்க ஏற்பாடு செய்து விட்டோம். அதற்கு திட்டக் குழு அனுமதி தந்து விட்டது. பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் உதவும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை வந்தவுடன் அந்தத் தொழிலின் அடிப்படையில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லாவிட்டாலும் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் அதைச் சுற்றிவரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதுபோல் மதராஸ் ரிஃபைனரி வந்துவிட்டது. அடுத்த மாதம் உற்பத்தி தொடங்கிவிடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைச் சுற்றி ஒரு “இன்டஸ்ட்ரியல் பெல்ட்” ஏற்படப் போகிறது. “பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ்” இன்டஸ்ட்ரி ஏற்படப் போகிறது. அதற்கான ஒரு என்ஜினியரிங் கம்பெனியை ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் என்னென்ன புதுத் தொழில்களை அங்கு உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

நெய்வேலியில் அங்கு கிடைக்கக்கூடிய உப பொருள்களைக் கொண்டு என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம், என்ன சிறிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம் என்பது பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும், அங்கு வர இருக்கிற உரத் தொழிற்சாலையையும், அங்குள்ள உப்பையும் பயன்படுத்தி எராளமான சிறுதொழில்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற முயற்சியில் பல திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இப்படியெல்லாம் சொல்கிறீர்களே, எப்போது செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கவலை எனக்கும் இருக்கிறது. எவ்வளவோ ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்கிறோம், டெல்லிக்குப் போக வேண்டும், அவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ, தருவார்களோ, இல்லை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொண்டு விடுவார்கள் என்பதற்காக மாட்டேன் என்று சொல்வார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், தொழில்களைப் பெருக்கவேண்டும், மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு முழு முயற்சியும் எடுக்கிறது.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1969 மார்ச் 11]

பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், அவைகளைப் பற்றித் தனித் தனியாகச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட அவற்றில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டும் என்று கூறிக் கொண்டு—எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நடத்தும் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் உள்ள ஒரு காரை தேர்தலுக்காகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தந்தார்கள். அது உண்மையிலே கவலை தரக் கூடிய குற்றச்சாட்டு, அது கண்டிக்கத்தக்கதாகும். இதை இந்த அரசு ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அவர்கள் கன்னியாகுமரி பற்றிச் சொன்னார்கள். விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த—பெயரைச் சொல்லக்கூடாது—ஒருவர் இந்தத் தவற்றைச் செய்தார்கள். அதுபற்றி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்போது, தேவையற்ற காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தினால் அந்தப் பணத்தை மட்டும் வசூலிக்க அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர அதைத் தடுக்க அதிகாரம் இல்லையென்று அப்போது சொன்னார்கள். யாராகியிருந்தாலும் பொதுச் சொத்தை தனிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்திக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தி அதன்மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது கன்னியாகுமரியோடு நின்று விடக்கூடாது. அங்குள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை குறை சொல்லுவதற்காக அதை அவர்கள் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன், எனக்கு அவர்கள் மீது நம்பிக்கையுண்டு. கூட்டுறவுத் துறையில் எங்கெங்கு யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தால் தெரிய வரும். யார் தவறு செய்தாலும் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நூற்பாலைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த விசைத்தறி பற்றி நாம் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும். கட்சிபேதம் இல்லாமல் எல்லாக் கட்சியினரும் கூடி இதைப் பரிசீலித்து யாருக்குப் பாதகம் வந்தாலும் அந்தப் பாதகத்தைப் போக்கவேண்டுமே தவிர பாதகம் வருகிறது என்று அரசியல் காரணத்திற்காக நீண்ட காலம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தள்ளி வைப்பது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து கூட்டுறவுத் துறையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களையும், வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களையும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அமைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருகூட்டுறவு சங்கத்தையும் அரசாங்க அலுவலர்கள் அணுகி அவர்கள் கருத்துக்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறோம். மறுபடியும் அது பற்றி பேசியிருக்கிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த விசைத்தறி பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். விசைத்தறியைக் கொண்டு வந்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள், கைத்தறி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஓரளவு பாதிப்பு ஏற்படத்தான் செய்யும், அந்தப் பாதிப்பை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பாதிப்பிற்காக இந்தக் கொள்கையை, இருபது ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒத்திவைத்ததைப் போல் மீண்டும் ஒத்திவைக்க முனைந்தால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு தாழ்வு ஏற்படும் என்ற உண்மையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த முயற்சியில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்காக ஆலோசனைகள் சொன்ன அத்தனை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதில் இந்த அரசு கொஞ்சம் கூட தயங்காது என்று உறுதி கூறி இந்த உறுதி தந்த காரணத்திற்காக, வெட்டுப் பிரேரணைகள் எல்லாம் வாதத்திற்கு துணை புரியக் கொடுக்கப்பட்டனவே தவிர வலியுறுத்துவதற்கல்ல என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கூறி அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

1969 மார்ச் 11]

டாக்டர். எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு தன்னிலை விளக்கம். அமைச்சர் அவர்கள், சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் கூட அரசாங்கம் நடத்தக் கூடிய தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று கூறியது மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியது என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். பொதுத் துறையில் தவறு இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கருத்தே தவிர வேறு அல்ல. எங்கள் பொதுச் செயலாளரான திரு மலாணி அவர்கள் கூட பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் மத்திய அரசின் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையில் எந்த ஊழல் இருந்தாலும், பொதுமக்களின் பணம் வீணாகக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. பொதுத் துறையில் பணம் செலவிறும்போது தவறு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் காந்திஜி, ராஜாஜி, இவர்களின் கருத்து. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். முன்பிருந்த திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் நல்லமுறையில் தொழில்துறை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தொழில் மந்தம் இருந்தாலும் எல்லோரையும் அணைத்து நாட்டு மக்களுக்காக நிச்சயமாக பாடுபடுவார்கள் என்று நம்பிக்கையில், இப்போதுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. (ஆரவாரம்).

கோரிக்கை எண் 20-க்கு முன்மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,88,08,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.” நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவுக்கு முன் மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,71,39,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட எடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

*87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2935, Agriculture, dated the 5th October 1968 in regard to an amendment to the Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 590 of 1966, dated the 25th November 1965, published at page 214 of Part—II Section of the Fort St. George Gazette dated the 23rd February 1966. [Laid on the Table of the House under section 44(3) of the Madras Land Improvement Schemes, Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959)].

* Laid on the Table of the House on 10th March 1969.